

**Regeringens proposition till riksdagen med förslag till
ändring av lagstiftningen om energibeskattnig**

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det ändringar av lagen om punktskatt på flytande bränslen, lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen samt lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket.

Det föreslås att skattetabellen i bilagan till lagen om punktskatt på flytande bränslen ändras så att energiinnehållsskatten på fossil motorbensin höjs med 0,84 cent per liter och energiinnehållsskatten på fossil dieselolja med 0,95 cent per liter. Skattenivån på motorbensin och ersättande biodrivmedel stiger enligt förslaget med i genomsnitt 1,3 procent och skattenivån på dieselolja och ersättande biodrivmedel med i genomsnitt två procent.

Enligt förslaget ska lagen om punktskatt på flytande bränslen samt lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen ändras så att koldioxidandelen av skatten på bränslen för uppvärmning, kraftverk och arbetsmaskiner höjs. Värdet per ton koldioxid som är beräkningsgrund för koldioxidskatten på lätt och tung brännolja samt stenkol och naturgas höjs från nuvarande 35 euro till 44 euro, vilket motsvarar en höjning av skattenivån på i genomsnitt 15 procent.

Enligt förslaget slopas den tidigare föreskrivna skattehöjningen på bränntorv, som planerats att träda i kraft vid årsskiftet 2015. Åtgärden höjer det beviljade stödet för skogsflis.

Lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen ändras dessutom så att energiskatten i elskatteklass I höjs med 0,35 cent per kilowattimme. Höjningen berör enligt förslaget hushållen, den offentliga sektorn och gruvsdriften samt servicenäringen, med undantag för datorhallar. Till lagen föreslås också ändringar som skärper energibeskattningen inom gruvsdriften. Detta genomförs så att el förbrukad inom gruvsdriften överförs till elskatteklass I som är högre beskattad samt att man inom gruvsdriften fräntas rätten till skatteåterbäring för energiintensiv industri. Dessutom föreslås vissa preciseringar beträffande skatteåterbäring för energiintensiv industri.

Det föreslås att lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket ändras så att det skattebelopp som återbärs på el höjs med motsvarande höjning av elskatten till 1,55 cent per kilowattimme.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft vid ingången av 2015. När det gäller skatteåterbäring på el som förbrukats inom jordbruket år 2015 och under åren efter det i enlighet med vad som föreslås i propositionen förutsätts dock att kommissionen beviljar tillstånd för statligt stöd.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLL	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1 NULÄGE	3
1.1 Lagstiftning och praxis	3
Drivmedel	3
Uppvärmningsbränslen	4
Brännstovv	5
Elström	6
Energiskattestöd inom industri och gruvdrift	6
Återbäring av energiskatt inom jordbruket	8
1.2 Lagstiftningen i EU	9
2 MÅLSÄTTNING OCH DE VIKTIGASTE FÖRSLAGEN	10
2.1 Drivmedel	10
2.2 Uppvärmningsbränslen	11
2.3 Brännstovv	11
2.4 Elström och skatteåterbäring inom jordbruket	12
2.5 Energibeskattning inom gruvdrift och utvinning	12
2.6 Övriga förändringar	13
3 PROPOSITIONENS KONSEKVENSER	13
3.1 Ekonomiska konsekvenser	13
3.2 Konsekvenser för miljön	18
3.3 Konsekvenser för företagen	18
3.4 Konsekvenser för myndigheterna	19
3.5 Samhälleliga konsekvenser	20
3.6 Konsekvenser för medborgarnas ställning	20
4 BEREDNINGEN AV PROPOSITIONEN	20
5 SAMBAND MED ANDRA PROPOSITIONER	22
DETALJMOTIVERING	23
1 LAGFÖRSLAG	23
1.1 Lag om punktskatt på flytande bränslen	23
1.2 Lag om punktskatt på elström och vissa bränslen	23
1.3 Lag om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	24
2 IKRAFTTRÄDANDE	25
LAGFÖRSLAG	26
1. Lag om ändring av bilagan till lagen om punktskatt på flytande bränslen	26
BILAGA	27
2. Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	29
BILAGA	30
3. Lag om ändring av lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	31
BILAGOR	33
PARALLELLELTEXTER	33
1. Lag om ändring av bilagan till lagen om punktskatt på flytande bränslen	33
2. Lag om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen	38
3. Lag om ändring av lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket	42

ALLMÄN MOTIVERING

1 Nuläge

1.1 Lagstiftning och praxis

Drivmedel

Lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994), nedan *lagen om skatt på bränslen*, ändrades i samband med energiskattereformen genom lag 1399/2010 som trädde i kraft vid ingången av 2011 på så sätt att den literbaserade punktskatten på bränslen ändrades till en energiinnehållsskatt baserad på bränslets energiinnehåll, det vill säga värmeverdet, och en koldioxidskatt baserad på det specifika koldioxidutsläpp som uppstår vid förbränningen.

Som referensbränsle vid beräkningen av skattenivåerna på drivmedel utgick man i skattereformen från motorbensin, vars energiinnehållsskatt fastställdes genom att dra av andelen koldioxidskatt från den totala skattenivån. Utgångspunkten var att bevara skattenivån på fossil motorbensin på samma nivå. Vid beräkningen av koldioxidskatten använde man ett värde om 50 euro per ton koldioxid. Med ovanstående som grund blev energiinnehållsskatten på motorbensin cirka 0,0157 euro per megajoule och koldioxidskatten 0,0036 euro per megajoule. Enligt nuvarande lag 1131/2013 är energiinnehållsskatten fortfarande 0,0157 euro per megajoule, men koldioxidskatten har höjts till att motsvara ett värde per ton koldioxid om 58 euro, vilket innebär att koldioxidskatten för exempelvis motorbensin är 0,0051 euro per megajoule.

Skattetabellen i bilagan till lagen har förtydligats så att skattebeloppet ändrats till skatt per enhet för varje bränsle. När det gäller drivmedel är energiinnehållsskatten för fossil bensin 50,36 cent per liter och koldioxidskatten 16,25 cent per liter.

Energiinnehållsskatten för alla fossila och biobaserade drivmedel ska i utgångspunkten vara den samma som energiinnehållsskatten bunden till skattenivån på bensin, det vill säga 0,0157 euro per megajoule. Storleken på energiinnehållsskatten för fossil och biobaserad dieselolja, huvudsakligen använd inom

nyttotrafik, är dock inte lika hög som skatten på motorbensin och ersättande biodrivmedel som främst används inom personbilstrafiken. Målet med en lindrigare beskattning på dieselolja har varit att sänka kostnaderna för bland annat lastbilstrafiken och därigenom exportindustrin samt för busstrafiken. Det har genomförts så att skatten på energiinnehållet för dieselolja och ersättande bränslen sänks med en fast summa på cirka 0,0072 euro per megajoule, vilket innebär en skattesänkning på 25,95 cent per liter dieselolja jämfört med den nivå som skattegrunden förutsätter. Energiinnehållsskatten på fossil dieselolja angiven i skattetabellen är 30,70 cent per liter och koldioxidskatten 18,61 cent per liter. Eftersom energiinnehållsskatten på dieselolja är lägre (0,0085 euro per megajoule) än skattens miljörelaterade grunder förutsätter (0,0157 euro per megajoule) och eftersom det inte finns miljörelaterade eller andra grunder för att gynna dieseldrivna personbilar, tas det för dieseldrivna personbilar ut en drivkraftsskatt i samband med fordonsskatten. På detta sätt balanseras kostnadsskillnaderna för bilister med ett genomsnittligt antal körda kilometer per år som följer av att bensin och dieselolja beskattas på olika sätt.

Även när det gäller biobaserade bensin- och dieselkvaliteter bestäms energiinnehållsskatten på basis av deras värmeverde, och den literbaserade energiinnehållsskatten är därför lägre på dem än på motsvarande fossila bränslen.

I fråga om bränslekvaliteter som är bättre än traditionella fossila bränslen när det gäller lokala utsläpp beviljas en nedsättning av energiinnehållsskatten motsvarande det kalkylerade värdet av utsläppsvinsten.

Beräkningsgrunden för koldioxidskatten på alla fossila och biobaserade drivmedel är ett värde om 58 euro per ton koldioxid samt en specifik koefficient för koldioxidutsläpp för varje produkt. Koldioxidskatten på både fossila och biobaserade bränslen är i likhet med energiinnehållsskatten relaterat till bränslets värmeverde, vilket innebär att skatten per liter är lägre för biobaserade bränslen än för fossila. Koldioxidskatten på biodrivmedel som uppfyller hållbarhetskriterierna sänks

dessutom i proportion till skattenivån för ett motsvarande fossilt bränsle, eftersom det anses att man därmed kan åstadkomma en minskning av koldioxidutsläppen jämfört med om motsvarande fossila bränsle används. Koldioxidskatten har halverats för biobränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna, så kallade första generationens biobränslen, exempelvis jordbruksbaserad etanol och biodiesel. Så kallade andra generationens biobränslen som framställs av avfall, cellulosa eller lignocellulosa är befriade från koldioxidskatt, eftersom de kan betraktas som nästan neutrala bränslen med avseende på sin koldioxidbalans. Beräkningsgrunden för koldioxidskatten på vissa drivmedel preciserades dessutom år 2012 genom lag 256/2012 så att de genomsnittliga växthusgasutsläppen under bränslets hela livscykel beaktas enligt Europeiska unionens (EU) kommissions krav, inte bara i koldioxidutsläppen för bi drivmedel, utan också för fossil motorbensin och dieselolja. Det innebar i praktiken att koefficienten för koldioxidutsläpp på fossila motorbensin- och dieselkvaliteter höjdes med cirka 20 procent, även om reformen inte hade konsekvenser för skattenivåerna per liter på grund av den sänkning av värdet per ton koldioxid som genomfördes samtidigt. Genom ändringen förenhetligades skattegrunderna för fossila och biobaserade drivmedel för att undvika problem med statligt stöd i anslutning till beskattning.

För både fossila och biobaserade drivmedel tas i samband med punktskatten dessutom ut en försörjningsberedskapsavgift.

Skattenivån på fossil motorbensin höjdes med 2,34 cent per liter vid ingången av 2012 och med 2,25 cent per liter vid ingången av 2014. Skattenivån mellan 2010 och 2014 har stigit med sammanlagt 7,3 procent. I samband med energiskattereformen år 2011 ändrades dock även strukturen på skatten så att man för biobaserade bränslen som ersätter motorbensin fastställde egna literbaserade skattenivåer som var lägre än för fossila bränslen. Skatterna på motorbensin och ersättande bränslen har i medeltal stigit med knappt fyra procent mellan 2010 och 2014.

Skattenivån på fossil dieselolja höjdes med 2,65 cent per liter vid ingången av 2012. Skatten höjdes dessutom samtidigt med

7,9 cent per liter enligt vad som tidigare föreskrivits. Detta kompenseras genom en sänkning av driftkraftsskatten för person- och lastbilar. Vid ingången av 2014 höjdes skattenivån på fossil dieselolja med 2,71 cent per liter. Om man inte beaktar compensationen i form av sänkt driftkraftsskatt har skattenivån på fossil diesel stigit med totalt 30,6 procent mellan 2010 och 2014 och med 14,7 procent om compensationen beaktas. Skatterna på dieselolja och ersättande bränslen har stigit med i genomsnitt drygt 10 procent mellan 2010 och 2014.

Uppvärmningsbränslen

Bestämmelser om beskattningen av bränslen som används för uppvärmning, kraftverksbränslen och bränslen för arbetsmaskiner, nedan *uppvärmningsbränslen*, såsom lätt och tung brännolja, stenkol och naturgas, finns i lagen om skatt på bränslen samt i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996), nedan *elskattelagen*. I samband med energiskattereformen ändrades vid ingången av 2011 genom lag 1444/2010 även den liter- eller viktbaserade punktskatten på uppvärmningsbränslen till en energiinnehållsskatt som bestäms utifrån enhetliga beskattningsgrunder och som baserar sig på bränslets energiinnehåll och till en koldioxidskatt som baserar sig på specifika koldioxidutsläpp vid förbränning. Som referensbränsle utgick man i skattereformen från lätt brännolja. Storleken på energiinnehållsskatten fastställdes genom att dra av andelen koldioxidskatt från den totala skattenivån. Den totala skattenivån på uppvärmningsbränslen höjdes samtidigt för att kompensera det bortfall av skatteintäkter som staten orsakades av att arbetsgivarnas folkpensionsavgifter slopades. Som värde per ton koldioxid vid beräkning av koldioxidskatten användes 30 euro. Energiinnehållsskatten på lätt brännolja blev på basis av ovanstående 0,00214 euro per megajoule och koldioxidskatten 0,0022 euro per megajoule. Enligt nuvarande lag 612/2012 är energiinnehållsskatten för lätt brännolja 0,00185 euro per megajoule och koldioxidskatten 0,0026 euro per megajoule, vilket motsvarar ett värde på 35 euro per ton koldioxid. Skattetabellen har

förtydligats så att skattebeloppet ändrats till skatt per enhet för respektive bränsle.

Energiinnehållsskatten på naturgas är enligt skattetabellen 4,45 euro per megawattimme åren 2013—2014. Vid ingången av 2015 stiger skatten till 6,65 euro per megawattimme. Detta är den målsatta nivån för skatten på naturgas, för att grunderna för beskattningen av naturgas ska vara enhetliga med beskattningen av övriga uppvärmningsbränslen. Energiinnehållsskatten på naturgas är fram till 2015 lägre än den målsatta nivån eftersom man i samband med skattereformen 2011 ville ha en övergångstid för att förenhetliga beskattningen med de övriga fossila importerade bränslena. Den lägre skattesatsen på naturgas är till sin karaktär ett skattestöd, som för närvarande uppgår till cirka 32 miljoner euro per år. Stödet för naturgas slopas helt när nivån på energiinnehållsskatten stiger vid ingången av 2015. Systemet med att gradvis och fram till 2015 slopa skattestödet för naturgas i förhållande till andra bränslen är enligt kommissionens tjänstemän motiverat. Koldioxidskatten på naturgasen innehåller inget skattestöd, eftersom grunderna och nivån är enhetliga med koldioxidbeskattningen av övriga uppvärmningsbränslen.

För uppvärmningsbränslen tas i samband med punktskatten dessutom ut en försörjningsberedskapsavgift. För biobränslen i gasform och fast form betalas varken punktskatt eller försörjningsberedskapsavgift.

Brännorv

I samband med att energiskattereformen trädde i kraft vid ingången av 2011 föreskrevs en stegvist stigande och låg (1,9 euro per megawattimme) energiskatt på brännorv. Skatten baserar sig, i motsats till vad fallet är för övriga energiprodukter, inte på energiinnehållet i torv eller på koldioxidutsläpp vid förbränning. Enligt skattetabell 2 i bilagan till elskattelagen (1132/2013) är skatten på torv 4,90 euro per megawattimme år 2014. Vid ingången av 2015 stiger skatten till 5,90 euro per megawattimme. Om torv beskattades utifrån enhetliga beskattningsgrunder tillsammans med övriga uppvärmningsbränslen vore skatten cirka 19—20 euro per megawattimme. Vid kombinerad el- och

värmeproduktion vore skatten på torv beräknat utifrån enhetliga beskattningsgrunder cirka 13—14 euro per megawattimme, eftersom koldioxidskatten på bränslen som används vid kombinerad produktion har halverats.

Brännorv kan när det gäller utsläpp av växthusgaser jämföras med fossila bränslen. Även om det i princip vore motiverat att beskatta brännorv på samma sätt som fossila bränslen och därigenom förbättra konkurrenskraften för skogsflis som står utanför beskattningen, kunde det samtidigt eventuellt höja priset på massaved. Torv är också ett viktigt blandbränsle för biomassor, vilket har betydelse när det gäller att främja användningen av förnybar energi och för att nå det mål på 38 procent för användning av förnybar energi som EU ställt upp för Finland. Om priset på torv och skogsflis blir högre än priset på stenkol, skulle dessa produkter dessutom delvis börja ersättas av stenkol, vilket i sin tur skulle påverka försörjningsberedskapen. Att ersätta torv och skogsflis med stenkol är inte heller ändamålsenligt i miljöpolitiskt hänseende. På grund av ovanstående orsaker är beskattningen av brännorv lindrigare jämfört med andra uppvärmningsbränslen. En stegvis skatthöjning har gjort det möjligt att följa upp verkningarna av skatten.

Enligt lagen om stöd till produktion av el från förnybara energikällor (1396/2010) beviljas det av statens medel rörligt stöd för produktion av el med skogsflis. Beräkningsgrunderna är bland annat bundna till priset på utsläppsrätten och torv, kapaciteten att betala för trä samt skattenivån på torv. Om man höjer skatten på torv förbättras konkurrenskraften för skogsflis i jämförelse med torv, vilket leder till att behovet av stöd för elektricitet producerad med skogsflis minskar då skatten stiger. Stödordningen för skogsflis har fått kommissionens godkännande när det gäller statligt stöd. Målet har varit att skapa ett balanserat stöd- och styrsystem för el som produceras med skogsflis. Systemet beaktar olika kostnadsfaktorer och balanserar mellan att främja användning av trä, minska de negativa verkningarna av prishöjningarna på trä samt öka användning av stenkol. Stödet för skogsflis ska främja användning av det kostnadsfattiga dyraste träfliset, inte massaved och stockar, i produktionen av el.

Elström

Beskattningen av elström grundar sig enligt elskattelagen inte på energiinnehåll eller koldioxidutsläpp liksom för drivmedel och uppvärmningsbränslen. För elström tas i stället ut en fiskal energiskatt. För elström tas det i samband med punktbeskattningen ut en försörjningsberedskapsavgift.

Elskatten tas ut för alla former av elström oavsett produktionssätt. Skatten baseras därmed inte på kol- eller energiinnehållet i de bränslen som används för elproduktionen. Bränslen som används för elproduktionen är skattefria. Däremot ska punktskatt betalas för skattepliktiga bränslen som används för värmeproduktion. I kombinerad el- och värmeproduktion beskattas endast de bränslen som använts för att producera nyttiggjord värme, och dessutom har koldioxidskatten på bränslen som används i kombinerad produktion halverats.

Skattenivåerna för elström anges i skatteta-bell 2 i bilagan till elskattelagen. Skatten är graderad i två skatteklasser. Energiskatten i skatteklass I är 1,89 cent per kilowattimme och i skatteklass II är energiskatten 0,69 cent per kilowattimme. Skattenivån i skatteklass I höjdes senast med 0,2 cent per kilowattimme vid ingången av 2014. Skatt enligt skatteklass I tas ut för elström som används i exempelvis hushållen, inom servicefunktionerna, den offentliga sektorn och jord- och skogsbruket samt vid byggande. Elström som används vid utvinning av mineraler, inom industrin, vid yrkesmässig växthusodling samt i datorhallar omfattas av skatteklass II, som är lägre. Med industri avses enligt 2 § 6 punkten i elskattelagen brytning av mineraler samt industriell tillverkning och förädling av varor.

Punktskatt på el betalas när elström överläts från elnätet till förbrukning. Skattskyldig är då i första hand den nätinnehavare som överlåter elström till användaren med skatt enligt skatteklass I eller II. För att elström ska levereras enligt den lägre skatteklassen ska i första hand nätinnehavaren försäkra sig om att elanvändaren har rätt att skaffa elström med nedsatt skatt. Elanvändaren ska därtill lämna nätinnehavaren en skriftlig försäkran om att elanvändaren omfattas av skat-

teklass II. Enligt 4 § 2 mom. i elskattelagen ska elström enligt den lägre skatteklassen kunna mätas separat vid leveransen till förbrukningsstället.

Skattskyldig är också den som har skaffat elström enligt skatteklass II och använt eller överlåtit elström för användningsändamål enligt skatteklass I. Elanvändaren ska då betala punktskatt som är lika stor som skillnaden mellan skatterna enligt skatteklasserna.

Energiskattestöd inom industri och gruvdrift

Gruvdriften, dvs. utvinningen av malm, mineraler och energimineraler, jämförs i elskattelagen med industrin, som får betydande skattestöd i energibeskattningen. Industrin kan skaffa elström beskattad enligt skatteklass II enligt 4 § i elskattelagen. Ett energiintensivt företag får dessutom skatteåterbäring enligt 8 a § i elskattelagen till den del som beloppet av sådana punktskatter på energiprodukter som företaget anskaffar eller använder utgör mer än 0,5 procent av företagets förädlingsvärde. Företaget har rätt att i fråga om den överskjutande delen få 85 procent av de betalda punktskatterna som återbäring. Återbäringen minskas dock med företagets självriskandel, 50 000 euro. Återbäringen betalas av Tullen. Återbäringen betalas årligen på ansökan som ska göras inom sex månader från det att företagets räkenskapsperiod löpte ut. Med hjälp av arrangemanget har man för den industri som använder mycket energi försökt trygga den internationella konkurrenskraften i ett läge där man genom energibeskattningen samtidigt försöker dämpa energikonsumtionen och koldioxidutsläppen.

Den lägre skattesatsen innebär för närvarande på årsnivå att industrin får ett skattestöd på cirka 450 miljoner euro jämfört med de övriga konsumenterna (det övriga näringslivet och hushållen). Av stödet för en sänkt elskattesats kanaliseras cirka 350 miljoner euro till den energiintensiva industrin, som dessutom får återbäring på elström beskattad enligt skatteklass II. Inkomsterna från elskatteklass II beräknas år 2014 vara cirka 265 miljoner euro. Av denna summa kanaliseras drygt 200 miljoner euro till den energiintensiva industrin, som får huvuddelen av

skatterna den betalat tillbaka som återbäring. Genom skatteåterbäringarna reduceras energiskatterna för företag som omfattas av systemet med i genomsnitt cirka 70 procent och i bästa fall med nästan 85 procent. Största delen av återbäringen består av punktskatter som betalats för elström.

Gruvdriften fick, beräknat utgående från indelningen i enlighet med den näringsgrensindelning som Statistikcentralen fastställt, cirka 14 miljoner euro i skattestöd i form av nedsatt elskattesats för år 2012. Gruvdriften fick dessutom cirka 5,6 miljoner euro i energiskattestöd via skatteåterbäring. De företag som var berättigade till energiskatteåterbäring bedrev huvudsakligen utvinning av metallmalmer, övrig gruvdrift och utvinning, såsom utvinning av grus, eller service till utvinning.

Industri som är berättigad till energiskattestöd definieras i 2 § 6 punkten i elskattelagen. Med industri avses brytning av mineraler samt industriell tillverkning och förädling av varor. Med industri jämställs dessutom utövande av sådan till industrin icke hörande stödverksamhet av ringa omfattning som utövas vid det industribedrivande företagets produktionsställe och som huvudsakligen hänför sig till företagets egen industriella produktion. Med industri jämställs även yrkesmässig växthusodling. Avsikten är att det endast är elström som använts inom industri så som definierad i elskattelagen som berättigar till den lägre skatteklassen II och att endast elström och uppvärmningsbränslen förbrukad inom industri så som definierat i elskattelagen omfattas av skatteåterbäringar. Den elström enligt skatteklass I som förbrukas av till exempel huvudkontor och forskningsanstalter som inte ligger i anslutning till industrin berättigar inte till skatteåterbäring. Inte heller bränsle som används i fordon, arbetsmaskiner eller andra motorer omfattas av skatteåterbäringar.

Industri finns mera precist definierad i motiveringarna till regeringens proposition (RP 225/1996 rd) genom hänvisning till näringsgrensindelningen fastställd av Statistikcentralen år 1995. Med industri, det vill säga tillverkning, avses mekanisk eller kemisk omvandling av oorganiska eller organiska ämnen till nya produkter, oberoende av om ar-

betet sker maskinellt eller manuellt, i en fabrik eller hemma hos den som utför arbetet. Med industri avses också sammanfogning av produkter. För att genomföra energiskattestöden lade man även till utvinning av mineraler i definitionen av industri i elskattelagen. Huvudgrupperna C och D i näringsgrensindelningen blev sålunda klassade som funktioner berättigade till energiskattestöd för industrin.

Till huvudgrupp C hörde utvinning av energimineraler samt utvinning av malmer och mineraler medan industrin hörde till huvudklass D. Huvudgrupp D omfattade framställning av livsmedel, dryckesvaror och tobaksvaror, tillverkning av textilier, beklädnadsvaror, läder, lädervaror, trä och varor av trä samt tillverkning av massa, papper och pappersvaror. Huvudgrupp D omfattade dessutom förlagsverksamhet och grafisk produktion, tillverkning av stenkolsprodukter, petroleumprodukter, kärnbränsle, kemikalier, kemiska produkter, konstfibrer, gummi- och plastvaror, icke-metalliska mineraliska produkter, metallframställning och metallvarutillverkning, tillverkning av maskiner och utrustning, el- och optikprodukter, transportmedel och övrig tillverkning. Övrig tillverkning omfattade tillverkning av möbler, guldsmedsvaror och mynt, musikinstrument, sportartiklar, spel och leksaker, bijouterivaror och borstar samt diverse annan tillverkning.

Gruvdrift är i energibeskattningsdefinitionen enligt huvudgrupp C, utvinning av mineral, i näringsgrensindelningen från 1995. Näringsgrensindelningen har ändrats två gånger efter år 1995, och den nyaste indelningen som används är från år 2008. Enligt den nuvarande näringsgrensindelningen hör utvinning av mineraler till huvudgrupp B, utvinning av mineral. Definitionen av gruvdrift i näringsgrensindelningen från 2008 sammanfaller till sitt innehåll med undantag för några smärre skillnader med indelningen från 1995. Undernäringsgrenarna till utvinning av mineral omfattar bland annat utvinning av energimineral, dvs. fossila bränslen, utvinning av metallmalmer samt annan mineralutvinning.

När man i samband med gruvdrift eller utvinningsverksamhet utövar sådan verksamhet som behövs för transport och marknadsfö-

ring, till exempel krossning, finfördelning, malning, annan bearbetning, sållning, tvättning eller anrikning av metallmalm och mineral, räknas de i näringsgrensindelningen till huvudgruppen utvinning av mineral. Denna verksamhet utförs ofta av samma enhet som utvinner mineralerna eller av andra enheter i närheten. Om malm och mineraler däremot krossas eller anrikas i samband med vidareförädlingen, anses funktionerna höra till den näringsgren som industrin i fråga hör till. Utvinning av mineral omfattar inte heller vidareförädling av utvunna mineraler, som hör till gruppen för den aktuella industrin. Pole-ring av sten och framställning av stenprodukter klassas inte heller som utvinning.

Utvinning av mineral omfattar företag inom såväl gruvbranschen som utvinningsbranschen.

För tillfället har gränsdragningen mellan gruvsdrift och industri ingen betydelse för energibeskattningen, eftersom båda näringsgrenarna har rätt till energiskattestöd. Den energi som används vid krossning, annan bearbetning och anrikning av mineral och malm behandlas på samma sätt oberoende av till vilken huvudgrupp av näringsgrenar verksamheten i fråga anses höra.

Återbäring av energiskatt inom jordbruket

Punktskatten i priset på energiprodukter återbetalas till den som bedriver yrkesmässigt jordbruk. Också växthusen omfattas av återbäringssystemet. Bestämmelser om återbäringen finns i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006), nedan *lagen om skatteåterbäring inom jordbruket*. Skatteåterbäring betalas för lätt och tung brännolja, biobrännolja samt el som använts inom jordbruket. Återbäringarna betalas på ansökan för skatteåret i efterskott. Återbäringarna betalas av Skatteförvaltningen. Om återbäringsbeloppet ändras ska återbäring betalas enligt det återbäringsbelopp som gäller vid tidpunkten för konsumtionen.

Enligt riktlinjerna i regeringsprogrammet för statsminister Jyrki Katainens regering har miljöstyrningen inom energibeskattningen utvidgats till att omfatta även koldioxidutsläpp inom jordbrukssektorn, som står utan-

för utsläppshandeln. Till jordbruket återbetalas bara det belopp som motsvarar energiinnehållsskatten, och som en sektor utanför utsläppshandeln belastas jordbruket med beloppet av koldioxidskatten. För att genomföra reformen ändrades lagen om skatteåterbäring inom jordbruket genom lag 1445/2011, men ikraftträdandet senarelades till ingången av 2014 på grund av beslut i det så kallade ramavtalet. Ändringen gällde lätt och tung brännolja samt biobrännolja som använts inom jordbruket och i växthus. Någon motsvarande ändring gjordes inte i det belopp som gäller skatteåterbäringen för elström, eftersom det inte tas ut någon energiinnehålls- eller koldioxidskatt på elström. Återbäringsbeloppen inom jordbruket preciserades dessutom vid ingången av 2014 genom lag 1133/2013 på grund av att förhållandet mellan energiinnehålls- och koldioxidskatten ändrades i lagen om skatt på bränslen genom lag 611/2012. Samtidigt kopplades återbäringen av punktskatt på bränslen som använts inom jordbruket direkt till energiinnehållsskatten enligt lagen om skatt på bränslen i stället för att så som tidigare föreskrivits i lagen om skatteåterbäring inom jordbruket vara kopplat till centbelopp. För bränslen betalas återbäringen till ett belopp som motsvarar energiinnehållsskatten enligt lagen om skatt på bränslen. Detta innebär också att ändringar av energiinnehållsskatten i lagen om skatt på bränslen inte längre förutsätter en separat ändring i lagen om skatteåterbäring inom jordbruket. Motsvarande koppling har inte gjorts för elskatten.

Återbetalningen av punktskatt är 6,65 cent per liter lätt brännolja och biobrännolja samt 7,59 cent per kilogram tung brännolja. Efter återbäringen återstår att i skatt betala 9,34 cent per liter för lätt brännolja och 11,34 cent per kilogram för tung brännolja. För biobrännolja kvarstår i typiska fall att i skatt betala 4,67 cent per liter. Därtill ska försörjningsberedskapsavgiften betalas.

Eftersom energiskatten i elskatteklass I höjdes med 0,2 cent per kilowattimme vid ingången av 2014 föreskrevs genom lag 1133/2013 en höjning av skatteåterbäringen för el på motsvarande sätt för att säkerställa att växthusodlare och andra lantbruksföretagare behandlas lika. Återbäringen av elskatt

till jordbruket är 1,2 cent per kilowattimme. Det belopp som återstår att betala efter återbäringen motsvarar skatten enligt den lägre skatteklassen II för elström. Det är möjligt att leverera el till växthusodlingar med skatt enligt den lägre skatteklassen II, förutsatt att odlingen har en särskild elmätare. Återbäring kan inte sökas till denna del.

För 2013 har återbäringar betalats till ett belopp av cirka 46,6 miljoner euro. Eftersom återbäringen inte längre omfattar koldioxidskatten, uppskattas återbäringsbeloppet för 2014 minska till cirka 31 miljoner euro. Eftersom återbäringarna betalas i efterskott på grund av att statsbudgeten är kassaflödesbaserad så påverkar ändringen statsfinanserna huvudsakligen först 2015.

Tabell 1. Återbäring av energiskatt till jordbruk och växthus för 2013

Energikälla	Energimängd, enheter, mn	Återbäringens belopp, mn euro
Lätt brännolja i växthusodling (l)	11,3	1,5
Lätt brännolja i övrigt jordbruk (l)	260,1	33,9
Biobrännolja i växthusodling (l)	0,009	0,1
Biobrännolja i övrigt jordbruk (l)	0,005	0,05
Tung brännolja i växthusodling (kg)	9,8	1,4
Tung brännolja i övrigt jordbruk (kg)	1,5	0,2
El i växthusodling och övrigt jordbruk (kWh)	966,3	9,5

1.2 Lagstiftningen i EU

Bestämmelser om energibeskattningen finns i rådets direktiv 2003/96/EG om omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet, nedan *energiskattedirektivet*. Det möjliggör en lägre beskattning av den energi som används i näringsverksamhet jämfört med i hushåll. Ett villkor för att ta i bruk den lägre beskattningen är att strukturen och minimiskattenivåerna i energiskattedirektivet följs. Minimiskattenivån för elström som används i exempelvis näringsverksamhet är enligt energiskattedirektivet 0,05 cent per kilowattimme.

Energiskattedirektivet möjliggör dessutom en lägre beskattning inom den energiintensiva industrin jämfört med övrig näringsverksamhet. Om förädlingsvärde används som beräkningsgrund för skattenedsättning ska

den nationella erlagda energiskatten enligt energiskattedirektivet uppgå till minst 0,5 procent av företagets förädlingsvärde. Samtidigt ska man säkerställa att direktivets bestämmelser när det gäller minimiskattenivåer följs. Skattenedsättning får inte tillämpas på drivmedel eller bränslen som används i arbetsmaskiner.

Bestämmelserna i artikel 107 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, nedan *FEUF*, begränsar användningen av statliga stöd, bland annat direkta stöd och skatteåterbäringar, som instrument i den ekonomiska politiken. Trots att energiskattedirektivet gör det möjligt att stödja näringslivet på ovan nämnda sätt, exempelvis genom en sänkt skattenivå för elström jämfört med den nivå som gäller för hushåll, ska stödåtgärder som riktas till näringslivet bedömas utifrån EU:s bestämmelser om statligt stöd och skattediskriminering.

Enligt huvudregeln ska åtgärder som kan anses som statligt stöd anmälas till kommissionen innan de tas i bruk. Syftet med förhandsanmälningsförfarandet är att säkerställa att stöden är förenliga med den gemensamma marknaden. En stödåtgärd kan inte tas i bruk innan kommissionen har godkänt stödordningen. I vissa fall med statligt stöd finns det en möjlighet att använda ett förenklat förfarande i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 651/2014, nedan *allmänna gruppundantagsförordningen*, genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i FEUF. I egenskap av förordning är den direkt bindande för medlemsstaterna och juridiska personer. Enligt artikel 44 i förordningen är miljöstöddordningar i form av nedsättning av miljöskatter som uppfyller villkoren i energiskattedirektivet förenliga med den gemensamma marknaden. De undantas från skyldigheten till förhandsanmälan, om mottagarna av stödet väljs på basis av transparenta och objektiva kriterier och om de betalar skatt åtminstone enligt den minimiskattenivå som fastställs i energiskattedirektivet. Detta innebär i praktiken att medlemsstaten då stöd beviljas ska försäkra sig om att strukturen och miniminivåerna i energiskattedirektivet faktiskt efterföljs i medlemsstaten. Om det utbetalade stödet är större än vad unionens lagstiftning möjliggör, är det fråga om ett olagligt stöd som kan leda till att tio års stöd inklusive ränta återkrävs. Gruppundantagsförordningen tillämpas i Finland på skatteåterbäringarna för energiintensiv industri, den nedsatta elskatten för industri och datorhallar samt den halverade koldioxidskatten för kombinerad el- och värmeproduktion. De stöd som omfattas av gruppundantagsdirektivet är statliga stöd som årligen anmäls och rapporteras i efterhand till kommissionen.

Punktbeskattningen av drivmedel och uppvärmningsbränslen samt elström uppfyller den miniminivå och struktur som förutsätts i energiskattedirektivet. Beskattningen av bräntorv har uteslutits från tillämpningsområdet i energiskattedirektivet, men bestämmelserna om skattediskriminering i FEUF ska tillämpas också på beskattningen av torv på motsvarande sätt som på energiprodukter

inom energiskattedirektivets tillämpningsområde.

Återbetalning av energiskatt till jordbruket förutsätter tillämpning av de allmänna bestämmelserna om statligt stöd samt riktlinjerna för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk. Med stöd av artikel 108 i FEUF förutsätts det att kommissionen underrättas om åtgärden och att den godkänns av kommissionen, om den eventuellt kan ses som en form av statligt stöd. Kommissionen har genom sitt beslut i oktober 2007 godkänt denna form av statligt stöd till jordbrukare (N 315/2006). Tillståndet för statligt stöd upphörde att gälla vid utgången av 2013. Kommissionen godkände Finlands anmälan om att fortsätta med stödordningen genom sitt beslut av den 18 december 2013 (SA.37495, N/2013).

2 Målsättning och de viktigaste förslagen

De föreslagna ändringarna i skattenivåerna vid ingången av 2015 baserar sig huvudsakligen på det beslut som statsminister Katainens regering fattade våren 2014 om anpassningsåtgärder för de offentliga finanserna och genomförandet av det strukturpolitiska programmet som en del av planen för de offentliga finanserna för 2015—2018, som statsminister Stubbs regering fastslagit i sitt program.

I propositionen föreslås dessutom vissa andra preciseringar i energibeskattningen för att säkerställa att beskattningen följer lagstiftningen i EU.

2.1 Drivmedel

Enligt förslaget genomförs skattehöjningen på drivmedel genom att skatten på alla drivmedel höjs på så sätt att energiinnehållsskatten på motorbensin höjs med 0,84 och energiinnehållsskatten på dieselolja med 0,95 cent per liter. Den literbaserade energiinnehållsskatten på biodrivmedel stiger, beroende på produkten, mindre än så på grund av dess lägre värmevärde jämfört med fossila bränslen. Skattehöjningen gäller den här gången endast energiinnehållsskatten, eftersom höjningarna åren 2012 och 2014 fokuserade på koldioxidskatten. Med den valda lös-

ningen är höjningsbehovet för varje energi-produkt mindre samtidigt som skattebasen är mer stabil, eftersom energiinnehållsskatten inte sänks på basis av biobränslenas hållbarhetskriterier. En höjning av energiinnehållsskatten uppmuntrar till att spara energi och främja energieffektiviteten, vilket i sin tur sänker koldioxidutsläppen. Skillnaden mellan koldioxidskatten för uppvärmningsbränslen och drivmedel blir dessutom mindre, om man samtidigt höjer koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen.

Skattenivån på motorbensin och ersättande drivmedel stiger enligt förslaget med i genomsnitt 1,3 procent och skattenivån på dieselolja och ersättande biodrivmedel med i genomsnitt två procent. Höjningarna genomförs så att energiinnehållsskatten stiger från 0,0157 euro till 0,016 euro per megajoule. Enligt förslaget ska dieselolja också i fortsättningen beskattas med cirka 0,0072 euro per megajoule, det vill säga 25,95 cent lindrigare per liter än den skattenivå som dess egenskaper förutsätter. Eftersom skillnaden förblir lika stor som före höjningen behöver man inte göra ändringar i drivkraftsskatten på dieseldrivna personbilar för att bevara en så jämlig skattebehandling som möjligt mellan bensin- och dieseldrivna personbilar.

2.2 Uppvärmningsbränslen

Skattehöjningen på uppvärmningsbränslen sker enligt förslaget genom en höjning av koldioxidskatten. Koldioxidskatten höjs så att värdet per ton koldioxid blir 44 euro i stället för nuvarande 35 euro. Till exempel stiger koldioxidskatten på lätt brännolja då från 0,0026 euro per megajoule till ca 0,0033 euro per megajoule. Syftet med en höjning av koldioxidskatten är att uppmuntra till användning av uppvärmningsbränslen med låga utsläpp och främja naturgasens konkurrensställning, speciellt i förhållande till stenkol.

Beskattningsstrukturen på biobaserade flytande uppvärmningsbränslen hålls oförändrad. Koldioxidskatten på dessa bränslen sänks i enlighet med nuvarande skattestruktur, så att koldioxidskatten på hållbara första generationens biobränslen halveras. För andra generationens biobränslen som här-

stammar från avfall och rester tas det fortfarande inte ut någon koldioxidskatt.

Tallolja som används för uppvärmning påförs punktskatt motsvarande skatten för tung brännolja. Syftet med skatten är att styra talloljan från att användas som energi till fortsatt förädling som råvara för den kemiska industrin. För att trygga tillgången på råvara för fortsatt förädling föreslås det att skatten på tallolja höjs lika mycket som för tung brännolja.

Det föreslås inga ändringar i beskattningen av biogas eller fast biomassa. Inga ändringar föreslås heller i bestämmelserna om beskattningen av kombinerad produktion.

2.3 Bränntorv

Skatten på bränntorv sänks enligt förslaget med en euro per megawattimme vid ingången av 2015. Det innebär i praktiken att skattenivån för torv hålls på nuvarande nivå, 4,90 euro per megawattimme, eftersom den skattehöjning som redan föreskrivits för 2015 inte blir av. Riksdagens finansutskott förutsatte i sitt betänkande FiUB 51/2010 rd, att konsekvenserna av den stegvisa skattehöjningen på torv som inlemts 2011 ska övervakas och evalueras, eftersom det finns korsgående intressen i beskattningen av torv. På det här sättet kan man enligt finansutskottet bland annat försäkra sig om att torv inte blir ersatt av stenkol, och skatten varken leder till några negativa konsekvenser för priset på massaved eller styr förädlingsbar ved till att användas som energi.

Många faktorer som påverkar bränsleanvändningen har ändrat avsevärt efter 2011. Priset på i synnerhet stenkol och utsläppsrätter har sjunkit märkbart medan priset på skogsflis stigit något. Skatten på torv har dessutom höjts från 1,90 euro till 4,90 euro per megawattimme samtidigt som stödet för energi producerad med skogsflis automatiskt sjunkit i enlighet med stödordningen. Dessa faktorer håller tillsammans på att leda till en situation där konkurrenskraften för skogsflis och torv försvagas eller förloras i förhållande till stenkol. Konsekvensen kan vara att stenkol tränger undan användning av torv och skogsflis också i den kombinerade el- och värmeproduktionen. Skattebasen för torv har

minskat med över 25 procent mellan 2011 och 2013 samtidigt som skattebasen för stenkolk ökat med 15 procent. Syftet med den föreslagna skattesänkningen är att förbättra konkurrenskraften för torv och skogsflis i förhållande till stenkolk. Torven är ett viktigt blandbränsle för biomassa. Genom att sänka skatten på torv sänker man också driftskostnaderna för biomassa och främjar förutsättningarna att använda biomassa i kombinerad el- och värmeproduktion. En sänkning av skatten på torv höjer dessutom automatiskt stödet för produktion av el från skogsflis, vilket följaktligen i någon mån förbättrar torvens ställning som stödbränsle även vid produktionen av kondensel.

2.4 Elström och skatteåterbäring inom jordbruket

Punktskatten på elström i skatteklass I höjs med 0,35 cent per kilowattimme. Den föreslagna höjningen är cirka 18 procent.

Enligt riktlinjerna för statligt stöd till jordbruket ska hela jordbrukssektorn behandlas på ett enhetligt sätt. Den belastning som punktskatten på elström medför för jordbruket motsvarar skatteklass II, det vill säga 0,69 cent per kilowattimme. Den föreslagna skattehöjningen ökar skillnaden mellan skatteinivåerna i skatteklass I och II med 0,35 cent. Det föreslås därför att skatteåterbäringens belopp när det gäller elström som förbrukats inom jordbruket ska höjas på motsvarande sätt.

Kommissionen har godkänt att den nuvarande stödordningen för skatteåterbäring inom jordbruket får fortsätta från början av 2014. En ny ansökan om att ändra stödordningen ska ges till kommissionen på grund av den föreslagna höjningen av återbäringens belopp för elskatt. Utbetalning av återbäring för förbrukad elström i enlighet med förslaget år 2015 och under åren efter det förutsätter att kommissionen godkänner ändringen av stödordningen.

Kommissionen utfärdade den 1 juli 2014 nya riktlinjer för Europeiska unionens statliga stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden 2014—2020 (EUT C 204, 1.7.2014, s. 1). Finland har förbundit sig till att stödordningen för skatte-

återbäring inom jordbruket också ska följa dessa nya regler för statligt stöd. Det föreslås att det till lagen om skatteåterbäring inom jordbruket ska fogas vissa närmare bestämmelser om detta.

2.5 Energibeskattnings inom gruvdrift och utvinning

Som en strukturpolitisk åtgärd och som ett led i att gallra bland skattestöd som är skadliga för miljön föreslås att energiskattestöden inom gruvdriften slopas. Utvinning av mineraler ska enligt förslaget inte längre jämföras med industri i elskattelagen.

Gränsdragningen mellan industri och gruvdrift kan genomföras i enlighet med klassificeringen i Statistikcentralens näringsgrensindelning (TOL 2008). Som gruvdrift ska då klassas de nuvarande verksamheterna i huvudgrupp B, utvinning av mineral, som närmast utövas av företag inom gruv- och utvinningsbranschen. Skattestöden ska därmed inte längre omfatta utvinning, krossning eller anrikning av metallmalmer och mineraler som hör till denna huvudgrupp, och inte heller utvinning av byggnadssten eller grus.

Enligt näringsgrensindelningen klassificeras bearbetning av malm som sker i samband med utvinningen på utvinningsplatsen till den form som behövs för vidareförädlingen, dvs. den form som föregår anrikningen, exempelvis genom krossning eller magnetisk anrikning, som gruvdrift och inte industri. Därmed ska verksamheten enligt förslaget inte längre berättiga till anskaffning av el enligt skatteklass II, och verksamheten ska inte heller omfattas av bestämmelserna om energiskatteåterbäring i elskattelagen.

Enligt näringsgrensindelningen klassificeras däremot krossning, malning och annan bearbetning av mineraler som inte sker i anslutning till utvinningsplatsen, inte som gruvdrift, utan det klassificeras i huvudgrupp C. Vidareförädling av malmer berättigar också framöver till energiskattestöd eftersom verksamheten enligt näringsgrensindelningen hör till industrins huvudgrupp C.

Ovannämnda indelning innebär i praktiken att om krossning eller anrikning sker på annat ställe än i anslutning till gruvan så klassas det som industri berättigad till energiskat-

testöd. Krossning och anrikning som sker i anslutning till gruvan ska däremot klassificeras som gruvdrift, vilket innebär att verksamheten inte berättigar till dessa stöd.

Det är av neutralitetsskäl ändå ändamålsenligt att behandla likartad företagsverksamhet, oberoende av var den sker, på samma sätt i beskattningen. Det är dessutom motiverat med tanke på konkurrens och statsstöd. Olika skattebehandling av samma verksamhet skulle inte heller främja materialeffektivitet eller miljömål, eftersom beskattningen kunde leda till för dessa målsättningar oändamålsenliga verksamhetsarrangemang och materialtransporter. Även några av remissinstanserna har fäst uppmärksamhet vid att en åtskillnad av energiskattestödet på basis av näringsgrensindelningen skulle innebära en neutral behandling av liknande verksamhet och kunde leda till ovannämnda problem.

Av ovannämnda skäl föreslås det att industri som är berättigad till energiskattestöd i elskattelagen definieras så att alla företag behandlas lika oberoende av hur särskilt verksamhet som berör krossning och anrikning av mineraler behandlas i näringsgrensindelningen. Som industri definieras verksamhet som hör till huvudgrupp C (tillverkning) i näringsgrensindelningen 2008, preciserat så att anrikning räknas som industri som är berättigad till energiskattestöd oberoende av var den sker, medan verksamhet som föregår anrikning, såsom krossning, finfördelning och annan bearbetning, inte omfattas av definitionen av industri, oberoende av om den sker i samband med gruvdrift eller vidareförädling. På detta sätt blir skattebehandlingen av olika aktörer och verksamheter så neutral som möjligt.

2.6 Övriga förändringar

Bestämmelserna om energiskatteåterbäring i elskattelagen ska enligt förslaget preciseras med anledning av energiskattedirektivet och reglerna om statligt stöd. Det ska i enlighet med direktivet och gruppundantagsförordningen inte vara möjligt att få skatteåterbäring för motorbränslen såsom drivmedel och bränslen till arbetsmaskiner. Detta ska skrivas in i lagen så att återbäringen begränsas till elström och energiprodukter som används

i industrin och vid uppvärmning. På samma gång ska till exempel elström som beskattas enligt skatteklass I inte omfattas av återbäring.

För att säkerställa att EU:s minimiskattennivåer, i enlighet med energiskattedirektivet och gruppundantagsförordningen, efterföljs i samband med energiskatteåterbäring förbjuds användning av negativt förädlingsvärde vid beräkning av återbäringen, vilket har varit lagens syfte och tillämpningspraxis. Bestämmelser om detta ingår inte direkt i 8 a § i elskattelagen, även om dess centrala syfte har varit att säkerställa att de miniminivåerna som föreskrivits i energiskattedirektivet efterföljs. Konsekvensen av att underskrida miniminivåerna i energibeskattningen enligt energiskattedirektivet är att godkänd statlig hjälp blir ett förbjudet statligt stöd. Av detta följer att förädlingsvärdet inte kan vara negativt.

3 Propositionens konsekvenser

3.1 Ekonomiska konsekvenser

Höjningen av energiinnehållsskatten på drivmedel beräknas öka statens inkomster på årsnivå med cirka 42 miljoner euro. År 2015 beräknas ökningen av skatteintäkterna stanna vid 36 miljoner euro eftersom redovisningen av punktskatter och skatteplaneringen påverkar det årliga utfallet.

För 2015 beräknas punktskatteintäkterna av drivmedel uppgå till närmare 2,7 miljarder euro. Skatteavkastningen av drivmedel ökar med cirka 1,5 procent till följd av propositionen. Prognosen bygger på antagandet att andelen för biodrivmedel i fortsättningen är lika stor som distributionsskyldigheten av biodrivmedel förutsätter.

Tyngdpunkten på beskattningen av drivmedel förskjuts enligt förslaget en aning i riktning mot energiinnehållsskatten. De föreslagna ändringarna ändrar dock inte på ett betydande sätt de skattemässiga förhållandena mellan bränslena.

Skattehöjningen på bensin och ersättande produkter är i genomsnitt 1,3 procent och på diesel och ersättande drivmedel i genomsnitt två procent. Som en följd av höjningarna och med beaktande av mervärdesskatten stiger priset på motorbensin och ersättande bio-

drivmedel med cirka 1,0 cent per liter. Priset på typisk E95-motorbensin stiger med uppskattningsvis 0,6 procent. Det mervärdesskattepliktiga priset på dieselolja och ersättande biodrivmedel stiger med 1,2 cent per liter. Priset på typisk diesel som innehåller sju volymprocent biodiesel (D7) stiger i och med höjningen med 0,8 procent.

Till följd av denna proposition beräknas de årliga bränslekostnaderna för lastbilar stiga med 368 euro om antalet körda kilometer är 100 000. De genomsnittliga bränslekostnaderna inklusive mervärdesskatt för en bensindriven personbil beräknas stiga med cirka

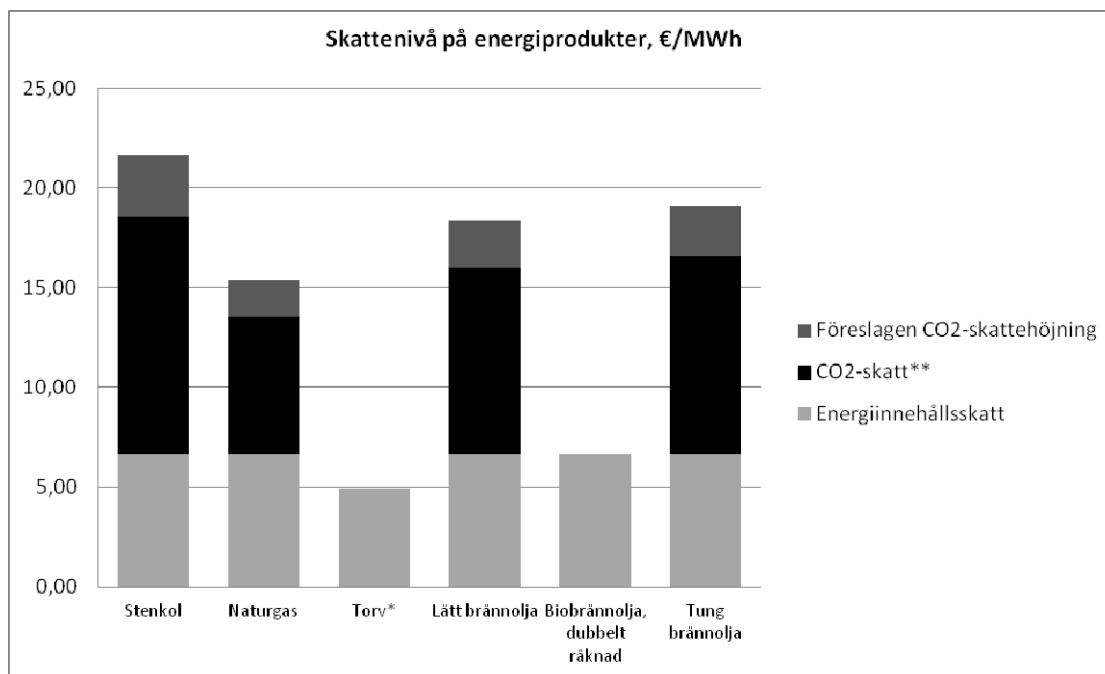
13 euro per år och för en dieselbil med 12 euro, om bägge bilarna kör 17 000 kilometer per år.

Med skattehöjningen på uppvärmningsbränslen eftersträvas en ökning av nettointäkterna på 80 miljoner euro. Eftersom energibeskattningen omfattar stödordningar, exempelvis skatteåterbäring för energiintensiv industri, bör skatterna på uppvärmningsbränslen höjas med cirka 90 miljoner euro brutto för att intäktsmålet ska uppnås. Skatteavkastningen beräknas öka med cirka 80 miljoner euro brutto år 2015 till följd av tidpunkten för influtna skatter och skatteplaneringen.

Tabell 2. Skattenivåerna per enhet för de vanligaste typerna av uppvärmningsbränslen i kombinerad produktion (CHP) och annan användning

	Skattenivå före höjning		Efter höjningen		Skattehöjning	
	Allmän	CHP	Allmän	CHP	Allmän	CHP
Lätt brännolja sva- velfri cent/l	16,34	11,67	18,74	12,87	15 %	10 %
Biobrännolja cent/l	16,34	11,67	18,74	12,87	15 %	10 %
Biobrännolja R cent/l	11,67	9,34	12,87	9,94	10 %	6 %
Biobrännolja T cent/l	7,00	7,00	7,00	7,00	0 %	0 %
Tung brännolja cent/kg	19,21	13,54	22,12	15,00	15 %	11 %
Bränntorv euro/MWh	4,90	4,90	4,90	4,90	0 %	0 %
Stenkol m.m. euro/t	132,71	90,50	154,42	101,35	16 %	12 %
Naturgas euro/MWh	13,664	10,204	15,444	11,094	13 %	9 %

Skattenivåer i förhållande till bränslets energiinnehåll



* i stället för energiinnehållsskatt på torvens energiskatt, som till skillnad från de övriga energiprodukterna inte baserar sig på torvens energiinnehåll eller koldioxidutsläpp vid förbränning
 **I kombinerad produktion är CO2-skatt halverad

Viktad enligt skatteutfallet är höjningen cirka 14,9 procent och om man beaktar ned-sättningen av koldioxidskatten inom kombinerad produktion är höjningen cirka 13,6 procent. Skattenivån på stenkol stiger mest, cirka 16,4 procent jämfört med nuvarande nivå, och skattenivån på naturgas med 13 procent. Största delen av den skattebelagda förbrukningen av stenkol och naturgas används inom kombinerad produktion, där koldioxidskatten har halverats. I tabellens utgångsnivåer har man beaktat att energiinnehållsskatten på naturgas enligt vad som tidigare föreskrivits stiger vid ingången av 2015, då det nuvarande årliga stödet för naturgas på cirka 32 miljoner euro avskaffas. Höjningen av energiinnehållsskatten på naturgas till samma skattenivå som för andra fossila bränslen innebär att skattebördan för naturgas stiger med 19 procent på den allmänna skattenivån och med 28 procent inom kombinerad produktion före den nu föreslagna

höjningen. Tillsammans med den föreslagna höjningen stiger den totala skattebördan för naturgas på allmän skattenivå med 35 procent och i kombinerad produktion med 39 procent.

Enligt arbets- och näringsministeriets beräkningar stiger priset på lätt brännolja med 3,0 och priset på tung brännolja med 3,6 cent per liter när man inkluderar effekten av mervärdesskatten. Konsumentpriset på lätt brännolja stiger med uppskattningsvis 3,3 procent och på tung brännolja med drygt fem procent. Ändringen höjer priset på fjärrvärme i större städer med 2,5—4,0 procent beroende på typ av anläggning och de bränslen som anläggningen använder. De årliga bränslekostnaderna för ett egnahemshus med oljeuppvärmning stiger med 50—60 euro på grund av ändringen och för ett egnahemshus med fjärrvärme med ungefär lika mycket med en genomsnittlig produktionsbränslestruktur för fjärrvärme.

Tyngdpunkten i punktbeskattningen av uppvärmningsbränslen förskjuts alltmer till att betona koldioxidskatten. De föreslagna ändringarna leder till att de beskattningsmässiga förhållandena mellan bränslen ändras, så att konkurrenskraften för bränslen som medför lägre koldioxidutsläpp, exempelvis naturgas, förbättras något i förhållande till stenkol jämfört med den skattenivå som tidigare föreskrivits för 2015.

En höjning av koldioxidskatten förbättrar också den förnybara energins konkurrenskraft i värmeproduktionen, eftersom koldioxidskatten för förnybar energi är halverad eller ingen. Ändringen gynnar också den kombinerade produktionen, vars beräknade skattestöd jämfört med nuläget ökar med cirka 20 miljoner euro per år. Koldioxidskatten på etanol som framställts av avfall, på biodiesel som framställts av restprodukter från skog och på andra bränslen som framställts av råvaror utanför livsmedelskedjan föreslås fortfarande vara noll. Produktion av kondens som endast producerar elström påverkas inte kostnadsmässigt av skattehöjningen på bränslen, eftersom bränslen som används för elproduktion är skattefria i elproduktionen, på grund av att energiskatten betalas på slutprodukten, dvs. elströmmen.

Som helhet betraktat förbättrar denna förskjutning av tyngdpunkten till att alltmer betona koldioxidskatten ställningen för koldioxidsnåla bränslen, förnybar energi och kombinerad produktion. Den föreslagna ändringen har en positiv effekt på koldioxidutsläppen när det gäller de sektorer som står utanför utsläppshandeln. Systemet för handel med utsläppsrätter fastställer ett unionsomfattande utsläppstak för koldioxidutsläppen inom utsläppshandelssektorn. Utsläppstaket anger den totala mängden utsläpp och utsläppspriset. Förbrukningen av stenkol och naturgas sker nästan i sin helhet inom ramen för utsläppshandeln. Syftet med utsläppshandeln är kostnadseffektiv utsläppsminskning där det är billigast. Nationella stöd, exempelvis olika skattesänkningar, minskar systemets kostnadseffektivitet och ökar kostnaderna för utsläppsminskningen. En förskjutning av tyngdpunkten inom beskattningen väntas inte ha några effekter på den totala kvantiteten utsläpp inom utsläppshandelssektorn.

Skattehöjningen på uppvärmningsbränslen ökar det skattestöd som beviljas på basis av bestämmelserna om skatteåterbäring för energiintensiv industri med cirka 10 miljoner euro per år. Alltmer energiskatter kommer enligt förslaget att återbäras via dessa bestämmelser samtidigt som skatteåterbäringarna kommer att omfatta nya företag i viss mån. Eftersom man ansöker om återbäring av energiskatt efter att räkenskapsperioden löpt ut, så ökar ändringen samtidigt statens årliga utgifter för energiskattestöd med samma belopp fullt ut från och med 2016.

Skattesänkningen på bräntorv minskar skatteintäkterna för år 2015 med cirka åtta miljoner euro jämfört med tidigare uppskattning. Därtill leder sloandet av skattehöjningen på torv till att statens utgifter för stöd till skogsflis ökar med uppskattningsvis åtta miljoner eftersom skogsflisstödet är kopplat till skattenivån på torv.

Höjningen av punktskatten på elström beräknas öka skatteintäkterna på årsnivå med cirka 140 miljoner euro. År 2015 beräknas skatteavkastningen öka med cirka 127 miljoner euro på grund av att redovisningstidpunkten för skatterna påverkar skatteutfallet. Samtidigt ökar dock skatteåterbäringen inom jordbruket, vilket i sin tur ökar statens årliga utgifter med cirka 3,4 miljoner euro från och med 2016. Nettoeffekten av skattehöjningen på statens ekonomiska ställning är därmed cirka 136 miljoner euro år 2016.

Att gruvdrift och utvinning av mineraler överförs från elskatteklass II till elskatteklass I på det sätt som föreslås i propositionen ökar avkastningen från elskatteklass I med uppskattningsvis cirka tre miljoner euro per år utöver det ovannämnda beloppet om 140 miljoner euro.

Drygt hälften av elskattehöjningen riktas till hushållen och drygt 40 procent till servicenäringarna och den offentliga sektorn samt ungefär en procent till byggverksamheten. Gruvdriftens och utvinningsens andel av förbrukningen i elskatteklass II beräknas uppgå till cirka tre procent.

Höjningen av elskatteklass I ökar skillnaden mellan skattenivåerna i elskatteklass I och II och därmed stiger beloppet av skattestöden till industrin och datorhallarna med cirka 134 miljoner euro på årsnivå.

Till följd av skattehöjningen stiger elkostnaderna för en höghuslägenhet med en årlig elförbrukning på 2 000 kilowattimmar med beaktande av mervärdesskatten med cirka nio euro per år. För ett egnaemshus med eluppvärmning och en elförbrukning på 20 000 kilowattimmar per år stiger de årliga elkostnaderna med 87 euro. Priset på elström för hushållen stiger med uppskattningsvis cirka 2,8—3,4 procent jämfört med priserna i början av 2014.

Att gruvdrift och utvinning av mineraler överförs från elskatteklass II till elskatteklass I ökar med beaktande av höjningen av elskatten de årliga intäkterna från energiskatten med uppskattningsvis cirka 21 miljoner euro. Till följd av tidpunkten för influtna skatter beräknas dock att avkastningen från det första året stannar vid cirka 19 miljoner euro. Man kan, genom uppgifterna om skatteåterbäring för den energiintensiva industrin, skilja mellan konsekvenserna för företag som är berättigade till återbäring och företag som står utanför systemet. Ändringen av elskatteklassen bland företag inom gruv- och utvinningsbranschen som i praktiken omfattas av energiskatteåterbäringar genererar cirka 15 miljoner euro. Elskattebördan för andra företag inom gruv- och utvinningsbranschen ökar med cirka sex miljoner euro. Genom att stryka gruvdrift och utvinning från att omfattas av skatteåterbäringarna för energiintensiv industri beräknas finansieringsbehovet för energiskattestöd minska med cirka sex miljoner euro från och med år 2016. Samman-

lagt beräknas ändringarna i energibeskattningen öka gruvdriftens och utvinnings energiskattebelastning med uppskattningsvis ca 27 miljoner euro. Det är svårt att göra uppskattningar eftersom de uppgifter som finns att tillgå om den verksamhet som kommer att omfattas av skattehöjningen är svåra att få tag på när det gäller näringsgrensindelningen och eftersom uppskattningarna baserar sig på statistik om näringsgrenens energiförbrukning från 2012, varefter aktiviteten inom gruvdriften har minskat. Det bör uppmärksammas att den belastning som punktskatten på elström medför för gruvdriften som omfattas av skatteåterbäring har varit mycket lågt tack vare skattestödet. Nu skulle belastningen bli mer än sju gånger så stor.

Enligt uppskattning är den direkta inflatoriska inverkan av skatteförhöjningen på drivmedel, elström och uppvärmningsbränslen ca 0,15 procent, vilket innebär att förändringen av konsumentprisindex vad gäller dem förutspås vara 0,15 procentenheter större än den skulle vara utan skatteförhöjning. De sociala förmåner som för den offentliga ekonomins del är kopplade till konsumentprisindex kan således antas öka något med anledning av skatteförhöjningen.

Totalt ökar de föreslagna ändringarna statens inkomster med cirka 285 miljoner euro, och redan år 2015 med 255 miljoner euro. Eftersom propositionen också höjer anslagsbeloppen höjer förslaget statens årliga nettoinkomster med 270 miljoner euro från och med år 2016.

Tabell 3. Konsekvenser för statens skatteintäkter och anslag

Intäkter	2015	2016
Skatten höjs i elskatteklass I	127	140
Gruvdriften stryks från den lägre elskattesatsen	19	21
Koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen höjs	80	90
Skatten på drivmedel höjs	36	42
Skattehöjning på torv återkallas	-7	-8
SAMMANLAGT	255	285

Anslag	2015	2016
Skatteåterbäring för energiintensiv industri stryks för gruvdriftens del	0	-6
Ökad skatteåterbäring för energiintensiv industri till följd av höjd koldioxidskatt	0	10
Ökat stöd inom jordbruket beträffande elskatten	0	3
Produktionsstöd för elström producerad med skogsflis	6	8
SAMMANLAGT	6	15

De föreslagna skatteändringarna medför inga betydande konsekvenser för statens övriga indirekta skatteinkomster. I synnerhet den föreslagna skattehöjningen för motorbensin och elström ökar inflödet av mervärdesskatt från dessa produkter, men samtidigt kan höjningen reducera inflödet av mervärdesskatt från övrig konsumtion, förutsatt att hushållens disponibla inkomster inte ändras.

3.2 Konsekvenser för miljön

De föreslagna ändringarna förväntas ha positiva konsekvenser när det gäller att minska koldioxidutsläppen inom transport-, gruv- och jordbrukssektorn utanför utsläppshandeln. Eftersom höjningarna i fråga om drivmedel riktas in på energiinnehållsskatten intensifieras energisparandet och energieffektiviseringen också när det gäller bibränslen. Genom den samtidiga höjningen av koldioxidskatten på uppvärmningsbränslen minskar också skillnaden i koldioxidskattenivån mellan drivmedel och uppvärmningsbränslen, vilket kan betraktas som motiverat med hänsyn till styr målet för att minska utsläppen. Genom den riktade skattehöjningen på uppvärmningsbränslen ökar koldioxidstyrningen vid uppvärmning och användning av arbetsmaskiner, där man huvudsakligen använder bränsle beskattat som lätt brännolja i stället för dieselolja. En höjning av koldioxidskatten förbättrar tack vare skattestrukturen dessutom konkurrenskraften för de bibränslen som uppfyller hållbarhetskriterierna i förhållande till fossila bränslen samtidigt som det sporrar till att spara energi.

Med skattenedsättningen på torv och den därtill kopplade automatiska höjningen av stöd för elström producerad med skogsflis

förbättras konkurrensförutsättningarna för biomassa i förhållande till stenkol. Ändringen hejdar ytterligare användning av stenkol och därav orsakade koldioxidutsläpp.

Även skattehöjningen på elström beräknas ha positiva konsekvenser för energisparandet och energieffektiviteten.

När gruvdriften inte längre omfattas av energiskattestöden, minskar antalet stöd som är skadliga för miljön.

Energiskatteåterbäringen till jordbruket passar illa ihop med målet att minska utsläppen och spara energi. På grund av att skattehöjningen i fråga om uppvärmningsbränslen och bränslen för arbetsmaskiner riktas mot koldioxidskatten och att skatteåterbäringen därmed förblir på nuvarande nivå, minskar de skadliga konsekvenserna som följer av skatteåterbäringen.

3.3 Konsekvenser för företagen

Av den höjning på 42 miljoner euro av energiinnehållsskatten på drivmedel gäller omkring 27 miljoner dieselolja. Nyttotrafikens andel av dieselhöjningen är 17—19 miljoner euro, och höjningen fördelas enligt förslaget brett bland olika aktörer i samhället. Den årliga skattebördan för lastbilstrafiken ökar till följd av propositionen med uppskattningsvis cirka 11 miljoner euro.

Höjningen av uppvärmningsbränslen fördelar sig på olika sektorer enligt följande tabell, som baserar sig på uppskattningar av användningsområdet för bränslena. Inom näringslivet riktas höjningen främst mot industrin och byggbranschen, cirka 10 miljoner euro för vardera. Energiskatteåterbäringarna kommer att omfatta nya företag i viss mån.

Tabell 4.	80 mn €
industri *	10
byggverksamhet	9
trafik	4
jordbruk, torkanläggningar och jordbruksmaskiner	6
jordbruksbyggnader	1
skogsbruksmaskiner	2
övriga arbetsmaskiner	3
individuell husuppvärmning	17
fjärrvärmesektorn	28
SAMMANLAGT	80

*beaktat med ökningen av energiskatteåterbäring för energiintensiv industri

Skattesänkningen på torv främjar konkurrenskraften för torv och skogsflis i förhållande till stenkol, och skattesänkningen ökar därmed verksamhetsbetingelserna för bolagen inom torv- och skogsflisbranschen.

Höjningen av elskatteklass I riktar sig förutom till hushållen huvudsakligen till servicenäringarna, exempelvis tjänster inom affärlivet, finansieringssektorn, parti- och detaljhandeln samt inkvarterings- och restaurangtjänster. Dessa branscher är inte i huvudsak väldigt elintensiva, men skattehöjningen ökar skatteskillnaden i beskattningen av el bland företag i olika elskatteklasser.

Att gruvdrift och utvinning överförs från elskatteklass II till elskatteklass I och inte heller omfattas av energiskatteåterbäring får följder för företagen inom branschen. Några av företagen inom branschen kommer kostnadsmissigt att påverkas mest. Sektorn omfattar företag inom gruvbranschen som bedriver utvinning av metallmalmer, brytning av kalksten, gipssten, kritsten och dolomit, utvinning av kemikalier och gödselmineraler, annan utvinning av mineraler samt service till utvinning. Enligt företagsstatistiken bedriver 21 företag utvinning av metallmalmer,

och företagens sammanlagda omsättning var 700 miljoner euro år 2012. Inom annan utvinning av mineraler (näringsgrensklass 08) verkar 17 företag med en omsättning på mer än 949 miljoner euro och inom service till utvinning 34 företag med en omsättning på totalt 51 miljoner euro. Företag inom gruvbranschen sysselsätter tillsammans cirka 3 200 personer.

Elskatteklass II och skatteåterbäringarna kommer enligt förslaget inte heller längre att omfatta den utvinningsbransch som bedriver bland annat brytning av prydnads- och byggnadssten, brytning av skiffer samt utvinning av grus, sand, lera, kaolin, torv och salt. Branschen omsatte totalt 927 miljoner euro år 2012 och sysselsatte tillsammans cirka 2 700 personer. Den största av dessa branscher är torvutvinningen, som omsatte 517 miljoner euro och sysselsätter nästan 1 300 personer.

Enligt Säkerhets- och kemikalieverkets statistik för bergsindustrin omfattade gruvbranschen 12 metallmalmgruvor i Finland år 2013. Karbonatsten bröts i 13 gruvor, övriga industrimineraler i 14 gruvor samt industristen och övrig sten i 7 gruvor.

Att gruvdriften inte längre ska omfattas av skattesänkningar får följder för cirka tio aktörer inom sektorn. Majoriteten av de tio företag som omfattades av skattesänkningar år 2012 var metallmalmgruvor.

Skattebördan inom jordbruket beräknas öka med cirka sju miljoner euro till följd av skattehöjningarna på uppvärmningsbränslen, eftersom skattehöjningen riktas mot koldioxidskatten som inte omfattas av skatteåterbäring inom jordbruket. Höjningen av elskatten leder inte till att skattebördan inom jordbruket höjs.

3.4 Konsekvenser för myndigheterna

De föreslagna ändringarna av skattenivåerna påverkar inte myndigheternas verksamhet på annat sätt än i form av datasystemkostnader av engångsnatur. Att gruvdriften inte längre omfattas av energiskattestöd beräknas medföra en del rådgivnings- och vägledningsarbete för Tullen.

De föreslagna preciseringarna när det gäller energiskattesänkningar klargör rättsläget och

underlättar därmed Tullens tillämpningspraxis.

3.5 Samhälleliga konsekvenser

De föreslagna skatteändringarna innebär att tyngdpunkten för energibeskattningen allt mer förflyttas till sektorer utanför utsläppshandeln, exempelvis trafik, jordbruk och privat konsumtion.

3.6 Konsekvenser för medborgarnas ställning

Höjningen av energiskatterna försämrar privathushållens ekonomiska välmående. Energiskatterna påverkar både direkt och indirekt köpkraften för privathushållens inkomster. Den direkta energiförbrukningen består av drivmedel, uppvärmningsbränsle, elström och fjärrvärme. Andelen direkta energitgifter för privathushållens konsumtionsutgifter är i medeltal ungefär sex procent. Den indirekta energiförbrukningen består av den energi som används till produktion och distribution av alla konsumtionsvaror. Andelen indirekt energi av privathushållens hela energiförbrukning är lite över hälften. Sammanlagt är den andel av privathushållens konsumtionsutgifter som går till energi sålunda i medeltal ca 13 procent, när man även beaktar den indirekta energiförbrukningen. Endast ungefär en fjärdedel av de energiskatter som privathushållen betalar beror på förbrukning av indirekt energi, eftersom skatten för indirekt konsumtion är lägre än för direkt konsumtion. Detta beror på att skatten på den energi som vid produktionen av varor används som mellanprodukt i många fall beviljas återbäring eller lättnader.

Den direkta inverkan som skattehöjningen på drivmedel har på privathushållens köpkraft är proportionellt ungefär lika stor i alla inkomstklasser. Däremot försvagar höjningen av skatten på elström och uppvärmningsbränslen köpkraften i de privathushåll som hör till de lägre inkomstklasserna proportionellt mer än i de övre inkomstklasserna, om man antar att privathushållens konsumtionsstruktur förblir oförändrad. Sammanlagt beräknas de skattehöjningar som berör drivmedel, elström och uppvärmning påverka köp-

kraften för den tiondel som har lägst inkomster med 0,15 procent och för den med högst inkomster med 0,11 procent. Ginikoefficienten påverkas med 0,01 procentenheter. Med förändring i köpkraften avses skattehöjningens proportionella andel av privathushållens ekvivalenta inkomst.

4 Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts vid finansministeriet.

Propositionen har varit på remiss. Utlåtanden lämnades av kommunikationsministeriet, jord- och skogsbruksministeriet, arbets- och näringsministeriet, miljöministeriet, Tullen, Skatteförvaltningen, Finlands näringsliv rf, Finsk Energiindustri rf, Koneyrittäjien liitto ry, Linja-autoliitto ry, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry, Finlands Speditörförbund rf, Suomen Kaasuyhdistys ry, Finlands Fastighetsförbund rf, Finlands Transport och Logistik SKAL rf, Finlands naturskyddsförbund rf, Företagarna i Finland rf, Skattebetalarnas Centralförbund rf, Oljebranschens Centralförbund rf, Gruvindustri rf, Yleinen teollisuusliitto ry (Logistiikka-asiakkaiden neuvottelukunta), Logistikkayritysten Liitto ry, Arbetsgivarna för servicebrancherna PALTA rf, Finsk Handel rf, Gasm Oy, Bioenergia ry och Turism- och Restaurangförbundet rf.

En del remissinstanser konstaterar när det gäller skattehöjningar för drivmedel, att även om höjningarna snarast borde gälla koldioxidskatten för att främja användningen av koldioxidsnåla alternativ, är den höjning av energiinnehållsskatten för drivmedel som föreslås i propositionen och som höjer skattnivån på alla drivmedel lika mycket relativt måttfull, och den påverkar inte väsentligt avancerade biodrivmedels konkurrenssituation.

En del remissinstanser anser att den föreslagna skattehöjningen för dieselolja tillsammans med svaveldirektivet som träder i kraft 2015 avsevärt ökar det finska näringslivets transportkostnader samt belastar det finska näringslivets logistiska konkurrenskraft. Enligt utlåtandena bör skattehöjningen för dieselolja slopas och ett system för återbäring av dieselskatt för nyttotrafik och

bränslen för arbetsmaskiner utredas och tas i bruk. Höjningen av dieselskatten för nyttotrafiken bör kompenseras till exempel genom att rikta tilläggsfinansiering till kollektivtrafiken. Utöver höjningen av skatten på dieselbränsle förorsakas företagen också tilläggs-kostnader som en följd av höjningen av skatten på elström och uppvärmningsbränslen.

En del remissinstanser anser att när tyngdpunkten i punktskatten för uppvärmningsbränslen flyttas mot koldioxidskatten, uppmantras användning av uppvärmningsbränslen med låga utsläpp och kan möjligen naturgasens konkurrenskraft i förhållande till stenkolen, liksom också ställningen för kombinerad produktion av elström och värme, förbättras. I en del av utlåtandena konstateras det att energiinnehållsskatten för uppvärmningsbränslen samtidigt då bör sänkas. Dessutom bör utsläppshandelssektorn befrias från skatt baserad på koldioxidinnehåll så att överlappande koldioxidstyrning minskar.

Enligt vissa utlåtanden bör den höjning av skatten på naturgas som föreslås i propositionen inte genomföras och bör övergångstiden för den lägre skattesatsen för naturgas förlängas, eftersom skatten på naturgas efter den höjning som nu föreslås skulle bli mer än sju gånger så hög som år 2010. Dessutom konstateras det att skattehöjningen i stor omfattning påverkar produktionen av fjärrvärme, vilket leder till att priset på fjärrvärme stiger och produktionen av el från kraftvärmeproduktion minskar.

En del av remissinstanserna anser att höjningen av skatten i elskatteklass I får väldigt negativa konsekvenser för servicenäringen. Ständiga höjningar av elskatten leder till att de inhemska företagens konkurrenskraft försämras, liksom finländarnas köpkraft och utvecklingen av den inhemska efterfrågan. En del remissinstanser anser att höjningen av elskatten ytterligare ökar ojämlikheten mellan näringsgrenarna i olika skatteklasser. Det föreslås att höjningen av elskatten slopas och att näringslivet ska omfattas av en enhetlig energibesättning.

En del av remissinstanserna anser att den skattesänkning på brännorv som föreslås i propositionen, dvs. förslaget att skattenivån bevaras på nuvarande nivå (4,90 euro per megawattimme), är en förutsättning för att

skogsflisens och den inhemska torvens konkurrenskraft ska förbättras i förhållande till stenkol. Dessutom ses slopandet av den planerade skattehöjningen som ett sätt att se till att inhemska bränslen är konkurrenskraftiga i separat värmeproduktion och i CHP-anläggningar. Å andra sidan poängterades i en del av utlåtandena att det är osäkert om sänkningen har några positiva miljökonsekvenser. Skattesänkningen anses ändå till viss del kunna förbättra biomassans ställning i anläggningar som använder torv som blandbränsle för biomassa. En del av remissinstanserna är av den åsikten att den föreslagna skattesänkningen är otillräcklig och att skattenivån på torv borde sänkas till nivån från år 2012 (1,9 euro per megawattimme). I ett utlåtande anses det dock att sänkningen av skatten på torv borde slopas.

En del remissinstanser anser att skattehöjningarna ytterligare försvagar företagsamheten och att de inte har några sådana miljökonsekvenser som presenteras. Det konstateras att de föreslagna höjningarna av energiskatten är oskäligt häftiga när man beaktar de höjningar av energiskatten som redan genomförts de senaste åren. Av denna orsak borde man helt slopa skattehöjningarna. Enligt vissa utlåtanden borde det utredas vilka effekter ändringarna i energibesättningen får på inflationen och privathushållen.

När det gäller återbäring av energiskatt till jordbruket konstateras det i en del av utlåtandena att om koldioxidskatten på bränslen inte omfattas av återbäringen av energiskatt till jordbruket, försämras lönsamheten ytterligare för jordbrukssektorn, som redan nu kämpar med ekonomin, och uppstår betydande merkostnader. Den höjning, som beror på höjningen i elskatteklass I, av den skatteåterbäring för el som det ska föreskrivas om lagen om skatteåterbäring inom jordbruket följer den stödordning som har anmälts till kommissionen. I en del utlåtanden poängterades det att skatteåterbäring inom jordbruket passar illa ihop med målet att minska utsläppen och spara energi och att återbäringen småningom borde slopas.

Några remissinstanser konstaterade att gruvindustrin fortsättningsvis bör omfattas av skattestöd och att slopande av skattestöd försvagar näringsgrenens konkurrenskraft och

gör den mindre lockande som investeringsobjekt. I två utlåtanden ansågs det å andra sidan befogat att slopa skattestödet till gruvdriften. Några remissinstanser fäste uppmärksamhet vid att olika skattebehandling av krossning och anrikning beroende på om de sker på utvinningsplatsen eller i samband med vidareförädling, som föreslagits i utkastet till proposition, skulle kunna leda till att man försöker minimera beskattningen genom att ta till lösningar som är ofördelaktiga för materialeffektiviteten och miljön. Dessutom bedömde man i ett utlåtande att olika skattebehandling av aktörerna skulle ske slumpmässigt och förorsaka problem med oneutralitet samtidigt som den oneutrala behandlingen kan få drag av förbjudet statligt stöd.

Utgående från de utlåtanden som mottagits har propositionen när det gäller gruvdriften ändrats så att samma verksamhet, såsom krossning och anrikning, behandlas likadant oberoende av om de sker som en del av gruvdriften eller industrin. Samtidigt har definitionen av industri preciserats för att undvika oklarheter.

5 Samband med andra propositioner

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2015 och avses bli behandlad i samband med den.

DETALJMOTIVERING

1 Lagförslag

1.1 Lag om punktskatt på flytande bränslen

14 a §. I paragrafen görs vissa tekniska ändringar i hänvisningarna till rättsakter på grund av att vissa av EU:s bestämmelser om statligt stöd har förnyats.

Bilaga. I skattetabellen som bifogas lagen anges den energiinnehållsskatt och koldioxidskatt som ska betalas som punktskatt på bränslen samt den försörjningsberedskapsavgift som ska betalas för dem. Energiinnehållsskatten som tas ut för motorbensin och dieselolja stiger från 0,0157 euro till 0,016 euro per megajoule. Ändringarna till följd av höjningen av energiinnehållsskatten för drivmedel anges i skattetabellen så som skatt per enhet för respektive bränsle. Dessutom görs i skattetabellen ändringar i skatten per enhet för lätt och tung brännolja och för biobrännolja på grund av höjningen av koldioxidskatten för uppvärmningsbränslen.

1.2 Lag om punktskatt på elström och vissa bränslen

2 §. I paragrafen föreskrivs det om de definitioner som används i lagen. Enligt förslaget ändras definitionen av industri i paragrafens 6 punkt så att utvinning av mineral enligt huvudgrupp C i näringsgrensindelningen från 1995 stryks från definitionen av industri. Detta innebär att elström som används inom utvinning av mineraler ska beskattas enligt elskatteklass I, och att det för energiprodukter som används inom mineralutvinning inte längre är möjligt att få skatteåterbäring för energiintensiv industri.

Definitionen av industri baserar sig på statistikcentralens näringsgrensindelning 2008, som ska tillämpas i energibeskattningen även om näringsgrensindelningen senare skulle ändras. Därmed försäkras man sig om att en eventuell ändring av näringsgrensindelningen inte direkt påverkar den definition av industri som används i energibeskattningen.

Med industri ska avses verksamhet som i enlighet med ändringen av näringsgrensin-

delningen hör till huvudgrupp C. Eftersom avsikten är att samma verksamhet i energibeskattningen ska behandlas neutralt och lika oberoende av var verksamheten sker och till vilken huvudgrupp i näringsgrensindelningen de enligt näringsgrensindelningen hör, är det, för att definiera industri som avses i elskattelagen, nödvändigt att å ena sidan utvidga och å andra sidan begränsa definitionen av industri som berättigar till skattestöd i förhållande till definitionen i huvudgrupp C i näringsgrensindelningen.

Definitionen av industri utvidgas så att till industri som avses i elskattelagen räknas anrikning av gruvmineraler även om det sker i samband med verksamhet som hör till utvinning av mineral (huvudgrupp B). Å andra sidan utesluts från definitionen av industri förflyttning, krossning, finfördelning, malning, sällning, tvättning eller annan bearbetning av malm och mineraler till en form som föregår anrikning, oberoende av var det sker. Avsikten är att kontaktytan för skatteförmåner ska vara samma för alla aktörer.

Utvinning och förflyttning av malm, mineraler och stenmaterial samt förminskning av materialets kornstorlek ska beskattas högre, dvs. den verksamhet genom vilken man försöker få materialet i en sådan form att det kan skickas till anrikning med olika metoder, alltså för att separera de värdefullare fraktionerna, som kan förädlas till produkter, från materialet.

Branscher inom gruvdriften som inte längre kan få energistöd kommer bland annat att vara utvinning av metallmalmer, brytning av kalksten, gipssten och dolomit och den utvinningsbransch som bedriver bland annat brytning av prydnads- och byggnadssten, brytning av skiffer, utvinning av grus, sand och lera, kemikalier och gödselmineraler, annan utvinning av mineraler samt torvutvinning.

Eftersom leverans av elström med den lägre elskatteklassen II förutsätter skild mätning och eftersom skatteåterbäring omfattar endast elström och energiprodukter som använts i industrin, blir en del av företagen tvungna att på grund av dessa krav genomföra ändringar i sina system för distribution och

uppföljning av förbrukningen, så att de kan dra nytta av den lägre elskatteklassen II och av skatteåterbäringen. I början kommer detta att i någon mån leda till olika praktiska genomförande- och gränsdragningsproblem. Problemen bedöms dock minska i takt med att förfarandena blir etablerade.

8 a §. I paragrafen föreskrivs det om skatteåterbäring för energiintensiv industri. Enligt paragrafens 1 mom. får ett energiintensivt företag det vill säga ett företag som bedriver brytning av mineraler samt tillverkning och förädling av varor under vissa förutsättningar som nämns i lagen till viss del energiskatteåterbäring av punktskatter som företaget betalat eller av punktskatter som ingått i priset på elström eller energiprodukter. Eftersom mineralutvinning enligt förslaget ska strykas från definitionen av industri i 2 § 6 punkten och därmed också från att omfattas av industrins nedsatta skatteklass II och skatteåterbäringar, föreslås att paragrafens 1 mom. preciseras så att den motsvarar lagens 4 § 2 mom. enligt vilken förutsättningen för skatteåterbäring är att användningen av energiprodukter och elström skett inom industrin. Ett villkor för att stödet som beviljas via skatteåterbäring godkänns ur ett EU-rättsligt perspektiv är att stödåtgärden följer energiskattedirektivet. Skatteåterbäringarna baserar sig på energiskattedirektivets artikel 17.1 a, enligt vilken minimiskattenivåer ska följas samtidigt som stöd inte får tillämpas på drivmedel eller på bränslen som används i arbetsmaskiner, exempelvis traktorer, truckar och hjullastare. Det har i vissa praktiska situationer varit oklart om bränslen som används i arbetsmaskiner omfattas av skatteåterbäringarna. Därför preciseras paragrafens 1 mom. på så sätt att skatteåterbäring endast gäller bränslen som använts inom industrin för annat ändamål än som motorbränsle. Skatteåterbäringen ska fortfarande omfatta elström som använts inom industrin samt bränslen som använts till uppvärmning.

I samband med detta föreslås att flytgas läggs till som ett bränsle berättigat till skatteåterbäring. Avsikten är att börja beskatta flytgas som energiprodukt senast vid ingången av 2016 i enlighet med en regeringsproposition som överlämnas senare.

Dessutom preciseras paragrafens 1 mom. på så sätt att den i enlighet med lagens syfte och vedertagen tillämpningspraxis tydligt förbjuder användning av negativt förädlingsvärde.

26 a §. I paragrafen görs vissa tekniska ändringar i hänvisningarna till rättsakter på grund av att vissa av EU:s bestämmelser om statligt stöd har förnyats.

Bilaga. Bilagans båda skattetabeller ändras. Höjning av skatten på uppvärmningsbränslen föreskrivs i bilagans skattetabell I, som ändras enligt de skattehöjningar som föreslås.

Skattetabell 2 ändras när det gäller elström så att skatten i elskatteklass I höjs med 0,35 cent per kilowattimme, varvid skatten blir 2,24 cent per kilowattimme. Även skatten på tallolja höjs. Skattetabell 2 ändras dessutom när det gäller skattenivån på bränn- torv.

1.3 Lag om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket

2 §. Definitioner. De förordningar om EU:s gemensamma jordbrukspolitik som nämns i definitionerna i paragrafens 2—4 punkt upphävdes genom nya förordningar år 2013. Definitionerna ändras så att de motsvarar EU:s lagstiftning. Dessutom blir från ingången av 2015 miljöstöd för jordbruket till miljöbidrag, och det stöd för ekologisk produktion som för tillfället ingår i miljöstödet för jordbruket definieras som en egen stödform, bidrag för ekologisk produktion. På grund av ovannämnda ändringar preciseras paragrafens 4 punkt och fogas till paragrafen en ny 4 a punkt.

4 §. Skatteåterbäringens belopp. Till följd av höjningen av elskatteklass I föreslås att återbäringen av punktskatt på el höjs från 1,2 cent till 1,55 cent per kilowattimme. Det höjda återbäringsbeloppet tillämpas på el som använts efter att lagen trätt i kraft. Det höjda beloppet kan dock betalas först då kommissionen godkänt den nya stödordningen.

Skatteåterbäringen för bränslen som använts inom jordbruket är direkt kopplad till energiinnehållsskatten på svavelfri lätt brännolja och tung brännolja samt biobränn-

olja så som det föreskrivs i lagen om skatt på bränslen. För dessa bränslen föreslås ingen ändring av energiinnehållsskatten. Återbäringsbeloppen för bränslena hålls därmed på nuvarande nivå.

21 §. *Beaktande av Europeiska unionens lagstiftning.* Till paragrafen fogas vissa preciserande bestämmelser på grund av att reglerna för statligt stöd har förnyats inom jord- och skogsbrukssektorn. Stödprogrammet tillämpas inte på företag som är i ekonomiska svårigheter enligt definitionen i EU:s bestämmelser om statligt stöd. Om återbäringsmottagaren använder ett tidigare stöd som har konstaterats vara olagligt och oförenligt med den inre marknaden, betalas dessutom ingen accisåterbärning förrän stödet i fråga har betalats tillbaka. Motsvarande be-

stämmelser ingår även i lagen om skatt på bränslen och i elskattelagen. Paragrafens nuvarande 1 mom. blir samtidigt 2 mom.

2 Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft vid ingången av 2015.

För att återbärningar av energiskatt inom jordbruket ska kunna betalas för elström som använts år 2015 och under åren därefter i enlighet med vad som föreslås i propositionen förutsätts det att kommissionen beviljar tillstånd för det statliga stödet.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

1.**Lag****om ändring av 14 a § i och bilagan till lagen om punktskatt på flytande bränslen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 14 a § samt bilagan,
sådana de lyder i lag 1131/2013, som följer:

14 a §
Den skattesänkning som avses i 4 §
2 mom. beviljas inte till företag som är i eko-
nomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i
kommissionens förordning (EU) nr 651/2014
genom vilken vissa kategorier av stöd förkla-
ras förenliga med den inre marknaden enligt
artiklarna 107 och 108 i fördraget eller till fö-

retag enligt artikel 1.4 a i den förordningen
som är föremål för ett betalningskrav på
grundval av ett tidigare kommissionsbeslut
som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt
med den inre marknaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Bilaga***SKATTETABELL**

Produkt	Produkt- grupp	Energiinne- hållsskatt	Koldioxid- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Samman- lagt
Motorbensin cent/l	10	51,20	16,25	0,68	68,13
Bensin för små motorer cent/l	11	31,20	16,25	0,68	48,13
Bioetanol cent/l	20	33,60	10,67	0,68	44,95
Bioetanol R cent/l	21	33,60	5,33	0,68	39,61
Bioetanol T cent/l	22	33,60	0,00	0,68	34,28
MTBE cent/l	23	41,60	13,21	0,68	55,49
MTBE R cent/l	24	41,60	11,75	0,68	54,03
MTBE T cent/l	25	41,60	10,30	0,68	52,58
TAME cent/l	26	44,80	14,22	0,68	59,70
TAME R cent/l	27	44,80	12,94	0,68	58,42
TAME T cent/l	28	44,80	11,66	0,68	57,14
ETBE cent/l	29	43,20	13,72	0,68	57,60
ETBE R cent/l	30	43,20	11,18	0,68	55,06
ETBE T cent/l	31	43,20	8,64	0,68	52,52
TAEE cent/l	32	46,40	14,73	0,68	61,81
TAEE R cent/l	33	46,40	12,59	0,68	59,67
TAEE T cent/l	34	46,40	10,46	0,68	57,54
Biobensin cent/l	38	51,20	16,25	0,68	68,13
Biobensin R cent/l	39	51,20	8,13	0,68	60,01
Biobensin T cent/l	40	51,20	0,00	0,68	51,88
Etanoldiesel cent/l	47	14,53	10,90	0,35	25,78
Etanoldiesel cent/l R	48	14,53	5,99	0,35	20,87
Etanoldiesel cent/l T	49	14,53	1,07	0,35	15,95
Dieselolja cent/l	50	31,65	18,61	0,35	50,61
Dieselolja para cent/l	51	24,89	17,58	0,35	42,82
Biodieselolja cent/l	52	29,01	17,06	0,35	46,42
Biodieselolja R cent/l	53	29,01	8,53	0,35	37,89
Biodieselolja T cent/l	54	29,01	0,00	0,35	29,36

Biodieselolja P cent/l	55	24,89	17,58	0,35	42,82
Biodieselolja P R cent/l	56	24,89	8,79	0,35	34,03
Biodieselolja P T cent/l	57	24,89	0,00	0,35	25,24
Lätt brännolja cent/l	60	9,30	11,74	0,35	21,39
Lätt brännolja svavelfri cent/l	61	6,65	11,74	0,35	18,74
Biobrännolja cent/l	62	6,65	11,74	0,35	18,74
Biobrännolja R cent/l	63	6,65	5,87	0,35	12,87
Biobrännolja T cent/l	64	6,65	0,00	0,35	7,00
Tung brännolja cent/kg	71	7,59	14,25	0,28	22,12
Flygpetroleum cent/l	81	55,68	17,99	0,35	74,02
Flygbensin cent/l	91	50,72	16,10	0,68	67,50
Metanol cent/l	100	25,60	8,13	0,68	34,41
Metanol R cent/l	101	25,60	4,06	0,68	30,34
Metanol T cent/l	102	25,60	0,00	0,68	26,28

2.

Lag**om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) 2 § 6 punkten, 8 a § 1 mom., 26 a § samt bilagan,
sådana de lyder, 2 § 6 punkten i lag 1306/2007, 8 a § 1 mom. i lag 1446/2011, 26 a § i lag 1132/2013 och bilagan i lagarna 612/2012 och 1132/2013, som följer:

2 §

I denna lag avses med:

6) *industri* verksamhet som hör till huvudgrupp C (Tillverkning) i Statistikcentralens näringsgrensindelning 2008; anrikning av gruvmineraler även om den sker i samband med verksamhet som hör till huvudgrupp B (Utvinning av mineral); dock inte förflyttning, krossning, finfördelning, malning, sållning eller tvättning av metallmalm och mineraler som erhållits i samband med utvinning av mineral eller annan bearbetning av dessa till en form som föregår anrikning; med industri jämställs stödverksamhet av ringa omfattning som utövas vid det industribedrivande företagets produktionsställe och som huvudsakligen hänför sig till företagets egen industriella produktion; samt yrkesmässig växthusodling,

8 a §

När de punktskatter som ett företag under räkenskapsperioden betalat för i denna lag avsedda produkter, för lätt och tung brännolja, biobrännolja och flytgas som används inom industrin för annat ändamål än som motorbränsle eller de punktskatter som ingått i anskaffningspriset för dessa produkter (*beloppet av betalda punktskatter*) utgör mer än 0,5 procent av företagets förädlingsvärde, har företaget rätt att beträffande den överskjutande delen ansöka om att 85 procent av de punktskatter som betalats ska återbäras (*skatteåterbäring*). Det förädlingsvärde som an-

vänds vid beräkningen av skatteåterbäringen ska vara noll eller högre. Av den på detta sätt beräknade skatteåterbäringen utbetalas dock endast den andel som överstiger 50 000 euro. Vid beräkningen av beloppet av betalda punktskatter kan företaget beakta punktskatter på i detta moment avsedda produkter som ingår i fjärrvärme och processånga som anskaffats av företaget, om det kan lägga fram tillförlitlig utredning om dessa. Punktskatter som ingår i köpvärme bestäms utifrån medeltalet av de punktskatter som ingår i den värmeproducerande anläggningens värmeproduktion under skatteperioden.

26 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2 och 3 mom. och den skatteåterbäring som avses i 8 a § beviljas inte till företag som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller på företag enligt artikel 1.4 a i den förordningen som är föremål för ett betalningskrav på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 8 a § 1 mom. tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2015 och därefter.

SKATTETABELL 1

Produkt	Produkt- grupp	Energi- innehålls- skatt	Koldioxid- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbri- ketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1	47,10	106,14	1,18	154,42
Naturgas, euro/MWh	2	6,65	8,71	0,084	15,444

SKATTETABELL 2

Produkt	Produkt- grupp	Energi- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Sammanlagt
Elström cent/kWh				
– skatteklass I	1	2,24	0,013	2,253
– skatteklass II	2	0,69	0,013	0,703
Tallolja cent/kg	3	22,12	0	22,12
Brännorv euro/MWh	4	4,90	0	4,90

3.

Lag**om ändring av lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 2 § 2—4 punkten samt 4 och 21 §, av dem 2 § 2 punkten sådan den lyder i lag 1403/2010 och 4 § sådan den lyder i lag 1133/2013, samt fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lagarna 919/2008 och 1403/2010, en ny 4 a-punkt som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med:

2) *direktstöd från Europeiska unionen* stöd som avses i avdelningarna III och IV i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitik och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009,

3) *kompensationsbidrag* stöd som avses i artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005,

4) *miljöbidrag* stöd som avses i artikel 28 i den förordning som nämns i 3 punkten,

4 a) *bidrag för ekologisk produktion* stöd som avses i artikel 29 i den förordning som nämns i 3 punkten,

4 §

Skatteåterbäringens belopp

För lätt brännolja, tung brännolja och biobrännolja som under skatteåret använts i jordbruket och beskattats i Finland, återbärs punktskatt till sökanden i enlighet med vad som i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) föreskrivs om energiinnehållsskatt på svavelfri lätt brännolja, tung brännolja och biobrännolja. För el återbärs punktskatt 1,55 cent per kilowattimme. Återbäring betalas enligt det återbäringsbelopp som gäller vid tidpunkten för konsumtionen av brännoljan eller elen.

21 §

Beaktande av Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas inte på företag som är i ekonomiska svårigheter enligt Europeiska unionens riktlinjer för statligt stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden 2014—2020 (2014/C 204), som antagits av Europeiska kommissionen, eller på företag som är föremål för ett betalningskrav som avses dessa riktlinjer på grund av ett tidigare kommissionsbeslut om att ett stöd är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

På återbäring av punktskatt tillämpas dessutom lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001).

Denna lag träder i kraft den 20 .
På lätt och tung brännolja, biobrännolja samt el som har använts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

Helsingfors den 15 september 2014

Statsminister

ALEXANDER STUBB

Finansminister *Antti Rinne*

1.

Lag**om ändring av 14 a § i och bilagan till lagen om punktskatt på flytande bränslen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) 14 a § samt bilagan,
sådana de lyder i lag 1131/2013, som följer:

Gällande lydelse

14 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2 mom. tillämpas inte på företag som enligt artikel 1.6 c i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (*allmän gruppundantagsförordning*) är i ekonomiska svårigheter eller på företag som har oreglerade återbetalningskrav enligt artikel 1.6 a till följd av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

Föreslagen lydelse

14 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2 mom. *beviljas inte till* företag som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den *inre* marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller till företag enligt artikel 1.4 a i den förordningen som är *föremål för ett betalningskrav* på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den *inre* marknaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

*Gällande lydelse***SKATTETABELL**

Produkt	Produkt- grupp	Energiinne- hållsskatt	Koldiox- idskatt	Försörjnings- beredskapsav- gift	Samman- lagt
Motorbensin cent/l	10	50,36	16,25	0,68	67,29
Bensin för små motorer cent/l	11	30,36	16,25	0,68	47,29
Bioetanol cent/l	20	33,05	10,67	0,68	44,40
Bioetanoli R cent/l	21	33,05	5,33	0,68	39,06
Bioetanol T cent/l	22	33,05	0,00	0,68	33,73
MTBE cent/l	23	40,91	13,21	0,68	54,80
MTBE R cent/l	24	40,91	11,75	0,68	53,34
MTBE T cent/l	25	40,91	10,30	0,68	51,89
TAME cent/l	26	44,06	14,22	0,68	58,96
TAME R cent/l	27	44,06	12,94	0,68	57,68
TAME T cent/l	28	44,06	11,66	0,68	56,40
ETBE cent/l	29	42,49	13,72	0,68	56,89
ETBE R cent/l	30	42,49	11,18	0,68	54,35
ETBE T cent/l	31	42,49	8,64	0,68	51,81
TAAE cent/l	32	45,64	14,73	0,68	61,05
TAAE R cent/l	33	45,64	12,59	0,68	58,91
TAAE T cent/l	34	45,64	10,46	0,68	56,78
Biobensin cent/l	38	50,36	16,25	0,68	67,29
Biobensin R cent/l	39	50,36	8,13	0,68	59,17
Biobensin T cent/l	40	50,36	0,00	0,68	51,04
Etanoldiesel cent/l	47	13,97	10,90	0,35	25,22
Etanoldiesel R cent/l	48	13,97	5,99	0,35	20,31
Etanoldiesel T cent/l	49	13,97	1,07	0,35	15,39
Dieselolja cent/l	50	30,70	18,61	0,35	49,66
Dieselolja para cent/l	51	24,00	17,58	0,35	41,93
Biodieselolja cent/l	52	28,14	17,06	0,35	45,55
Biodieselolja R cent/l	53	28,14	8,53	0,35	37,02
Biodieselolja T cent/l	54	28,14	0,00	0,35	28,49
Biodieselolja P cent/l	55	24,00	17,58	0,35	41,93
Biodieselolja P R cent/l	56	24,00	8,79	0,35	33,14
Biodieselolja P T cent/l	57	24,00	0,00	0,35	24,35
Lätt brännolja cent/l	60	9,30	9,34	0,35	18,99
Lätt brännolja svavelfri cent/l	61	6,65	9,34	0,35	16,34
Biobrännolja cent/l	62	6,65	9,34	0,35	16,34
Biobrännolja R cent/l	63	6,65	4,67	0,35	11,67

Biobrännolja T cent/l	64	6,65	0,00	0,35	7,00
Tung brännolja snt/kg	71	7,59	11,34	0,28	19,21
Flygpetroleum cent/l	81	54,76	17,99	0,35	73,10
Flygbensin cent/l	91	49,88	16,10	0,68	66,66
Metanol cent/l	100	25,18	8,13	0,68	33,99
Metanol R cent/l	101	25,18	4,06	0,68	29,92
Metanol T cent/l	102	25,18	0,00	0,68	25,86

*Föreslagen lydelse***SKATTETABELL**

Produkt	Produkt- grupp	Energiinne- hållsskatt	Koldioxid- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Samman- lagt
Motorbensin cent/l	10	51,20	16,25	0,68	68,13
Bensin för små motorer cent/l	11	31,20	16,25	0,68	48,13
Bioetanol cent/l	20	33,60	10,67	0,68	44,95
Bioetanol R cent/l	21	33,60	5,33	0,68	39,61
Bioetanol T cent/l	22	33,60	0,00	0,68	34,28
MTBE cent/l	23	41,60	13,21	0,68	55,49
MTBE R cent/l	24	41,60	11,75	0,68	54,03
MTBE T cent/l	25	41,60	10,30	0,68	52,58
TAME cent/l	26	44,80	14,22	0,68	59,70
TAME R cent/l	27	44,80	12,94	0,68	58,42
TAME T cent/l	28	44,80	11,66	0,68	57,14
ETBE cent/l	29	43,20	13,72	0,68	57,60
ETBE R cent/l	30	43,20	11,18	0,68	55,06
ETBE T cent/l	31	43,20	8,64	0,68	52,52
TAEE cent/l	32	46,40	14,73	0,68	61,81
TAEE R cent/l	33	46,40	12,59	0,68	59,67
TAEE T cent/l	34	46,40	10,46	0,68	57,54
Biobensin cent/l	38	51,20	16,25	0,68	68,13
Biobensin R cent/l	39	51,20	8,13	0,68	60,01
Biobensin T cent/l	40	51,20	0,00	0,68	51,88
Etanoldiesel cent/l	47	14,53	10,90	0,35	25,78
Etanoldiesel cent/l R	48	14,53	5,99	0,35	20,87
Etanoldiesel cent/l T	49	14,53	1,07	0,35	15,95
Dieselolja cent/l	50	31,65	18,61	0,35	50,61
Dieselolja para cent/l	51	24,89	17,58	0,35	42,82

Biodieselolja cent/l	52	29,01	17,06	0,35	46,42
Biodieselolja R cent/l	53	29,01	8,53	0,35	37,89
Biodieselolja T cent/l	54	29,01	0,00	0,35	29,36
Biodieselolja P cent/l	55	24,89	17,58	0,35	42,82
Biodieselolja P R cent/l	56	24,89	8,79	0,35	34,03
Biodieselolja P T cent/l	57	24,89	0,00	0,35	25,24
Lätt brännolja cent/l	60	9,30	11,74	0,35	21,39
Lätt brännolja svavelfri cent/l	61	6,65	11,74	0,35	18,74
Biobrännolja cent/l	62	6,65	11,74	0,35	18,74
Biobrännolja R cent/l	63	6,65	5,87	0,35	12,87
Biobrännolja T cent/l	64	6,65	0,00	0,35	7,00
Tung brännolja cent/kg	71	7,59	14,25	0,28	22,12
Flygpetroleum cent/l	81	55,68	17,99	0,35	74,02
Flygbensin cent/l	91	50,72	16,10	0,68	67,50
Metanol cent/l	100	25,60	8,13	0,68	34,41
Metanol R cent/l	101	25,60	4,06	0,68	30,34
Metanol T cent/l	102	25,60	0,00	0,68	26,28

2.

Lag**om ändring av lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om punktskatt på elström och vissa bränslen (1260/1996) 2 § 6 punkten, 8 a § 1 mom., 26 a § samt bilagan,
sådana de lyder, 2 § 6 punkten i lag 1306/2007, 8 a § 1 mom. i lag 1446/2011, 26 a § i lag 1132/2013 och bilagan i lagarna 612/2012 och 1132/2013, som följer:

Gällande lydelse

2 §

I denna lag avses med

6) *industri* brytning av mineraler samt industriell tillverkning och förädling av varor; med industri jämställs utövande av sådan till industrin icke hörande stödverksamhet av ringa omfattning som utövas vid det industribedrivande företags produktionsställe och som huvudsakligen hänför sig till företags egen industriella produktion; med industri jämställs även yrkesmässig växthusodling,

Föreslagen lydelse

2 §

I denna lag avses med:

6) *industri verksamhet* som hör till huvudgrupp C (Tillverkning) i Statistikcentralens näringsgrensindelning 2008; *anrikning av gruvmineraler* även om den sker i samband med verksamhet som hör till huvudgrupp B (Utvinning av mineral); dock inte förflyttning, krossning, finfördelning, malning, sållning eller tvättning av metallmalm och mineraler som erhållits i samband med utvinning av mineral eller annan bearbetning av dessa till en form som föregår anrikning; med industri jämställs stödverksamhet av ringa omfattning som utövas vid det industribedrivande företags produktionsställe och som huvudsakligen hänför sig till företags egen industriella produktion; samt yrkesmässig växthusodling,

8 a §

När de punktskatter som ett företag under räkenskapsperioden betalt för produkter som avses i denna lag, för lätt och tung brännolja och biobrännolja eller de punktskatter som ingått i anskaffningspriset för dessa produkter (*beloppet av betalda punktskatter*) utgör mer än 0,5 procent av företags förädlingsvärde, har företaget rätt att beträffande den överskjutande delen ansöka om att 85 procent av de punktskatter som betalats ska återbäras (*skatteåterbäring*). Av skatteåterbäringen utbetalas dock endast den andel som överstiger 50 000

8 a §

När de punktskatter som ett företag under räkenskapsperioden betalat för i denna lag avsedda produkter, för lätt och tung brännolja, biobrännolja och flytgas som används inom industrin för annat ändamål än som motorbränsle eller de punktskatter som ingått i anskaffningspriset för dessa produkter (*beloppet av betalda punktskatter*) utgör mer än 0,5 procent av företags förädlingsvärde, har företaget rätt att beträffande den överskjutande delen ansöka om att 85 procent av de punktskatter som betalats ska återbäras (*skat-*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

euro. Vid beräkningen av beloppet av betalda punktskatter kan företaget beakta punktskatter på i detta moment avsedda produkter som ingår i fjärrvärme och processånga som anskaffats av företaget, om det kan lägga fram en tillförlitlig utredning om dessa. Punktskatter som ingår i köpvärme bestäms utifrån medeltalet av de punktskatter som ingår i den värmeproducerande anläggningens värmeproduktion under skatteperioden.

teåterbäring). Det förädlingsvärde som används vid beräkningen av skatteåterbäringen ska vara noll eller högre. Av den på detta sätt beräknade skatteåterbäringen utbetalas dock endast den andel som överstiger 50 000 euro. Vid beräkningen av beloppet av betalda punktskatter kan företaget beakta punktskatter på i detta moment avsedda produkter som ingår i fjärrvärme och processånga som anskaffats av företaget, om det kan lägga fram tillförlitlig utredning om dessa. Punktskatter som ingår i köpvärme bestäms utifrån medeltalet av de punktskatter som ingår i den värmeproducerande anläggningens värmeproduktion under skatteperioden.

26 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2 och 3 mom. och den skatteåterbäring som avses i 8 a § tillämpas inte på företag som enligt artikel 1.6 c i kommissionens förordning (EG) nr 800/2008 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den gemensamma marknaden enligt artiklarna 87 och 88 i fördraget (*allmän gruppundantagsförordning*) är i ekonomiska svårigheter eller på företag som har oregrerade återbetalningskrav enligt artikel 1.6 a till följd av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den gemensamma marknaden.

26 a §

Den skattesänkning som avses i 4 § 2 och 3 mom. och den skatteåterbäring som avses i 8 a § beviljas inte till företag som är i ekonomiska svårigheter enligt artikel 1.4 c i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den *inre* marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget eller på företag enligt artikel 1.4 a i den förordningen som *är föremål för ett betalningskrav* på grundval av ett tidigare kommissionsbeslut som förklarar ett stöd olagligt och oförenligt med den *inre* marknaden.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Lagens 8 a § 1 mom. tillämpas på räkenskapsperioder som börjar den 1 januari 2015 och därefter.

Gällande lydelse

SKATTETABELL 1

Produkt	Produkt- grupp	Energi- innehålls- skatt	Koldioxid- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbri- ketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1	47,1	84,43	1,18	132,71
Naturgas, euro/MWh	2	6,65*	6,93	0,084	13,664

*Energiinnehållsskatten på naturgas är 4,45 euro/MWh 1.1.2013—31.12.2014.

SKATTETABELL 2

Produkt	Produkt- grupp	Energi- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Sammanlagt
Elström cent/kWh				
– skatteklass I	1	1,89	0,013	1,903
– skatteklass II	2	0,69	0,013	0,703
Tallolja cent/kg	3	19,21	0	19,21
Bräntorv euro/MWh	4	5,90*	0,00	5,90

*Skatten på bräntorv är 4,90 euro/MWh 1.1.2013—31.12.2014.

*Föreslagen lydelse***SKATTETABELL 1**

Produkt	Produkt- grupp	Energi- innehålls- skatt	Koldioxid- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Sammanlagt
Stenkol, stenkolsbri- ketter, fasta bränslen av stenkol euro/t	1	47,1	106,14	1,18	154,42
Naturgas, euro/MWh	2	6,65	8,71	0,084	15,444

SKATTETABELL 2

Produkt	Produkt- grupp	Energi- skatt	Försörjnings- beredskaps- avgift	Sammanlagt
Elström cent/kWh				
– skatteklass I	1	2,24	0,013	2,253
– skatteklass II	2	0,69	0,013	0,703
Tallolja cent/kg	3	22,12	0	22,12
Brännorv euro/MWh	4	4,90	0	4,90

3.

Lag**om ändring av lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket**

I enlighet med riksdagens beslut ändras i lagen om återbäring av punktskatt på vissa energiprodukter som använts inom jordbruket (603/2006) 2 § 2—4 punkten samt 4 och 21 §, av dem 2 § 2 punkten sådan den lyder i lag 1403/2010 och 4 § sådan den lyder i lag 1133/2013, samt fogas till 2 §, sådan den lyder delvis ändrad genom lagarna 919/2008 och 1403/2010, en ny 4 a-punkt som följer:

Gällande lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

2) *direktstöd från Europeiska unionen* stöd som avses i avdelningarna III och IV i rådets förordning (EG) nr 73/2009 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd för jordbrukare inom den gemensamma jordbrukspolitiken och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare, om ändring av förordningarna (EG) nr 1290/2005, (EG) nr 247/2006 och (EG) nr 378/2007 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1782/2003, (30.12.2010/1403)

3) *kompensationsbidrag* ersättning som avses i kapitel V i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förordningar, och från och med 2007 ersättning som avses i artikel 36 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU),

4) *miljöstöd för jordbruket* stöd som avses i kapitel VI i rådets förordning (EG) nr 1257/1999 om stöd från Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) till utveckling av landsbygden och om ändring och upphävande av vissa förord-

Föreslagen lydelse

2 §

Definitioner

I denna lag avses med:

2) *direktstöd från Europeiska unionen* stöd som avses i avdelningarna III och IV i *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1307/2013 om regler för direktstöd för jordbrukare inom de stödordningar som ingår i den gemensamma jordbrukspolitiken och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 637/2008 och rådets förordning (EG) 73/2009,*

3) *kompensationsbidrag* stöd som avses i *artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1305/2013 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu) och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1698/2005,*

4) *miljöbidrag* stöd som avses i *artikel 28 i den förordning som nämns i 3 punkten,*

ningar, och från och med 2007 stöd som avses i artikel 39 i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) och som betalas i form av stöd för bas- och tilläggsåtgärder enligt de program för utveckling av landsbygden i Fastlandsfinland och landskapet Åland som kommissionen har godkänt,

4 a) **bidrag för ekologisk produktion** stöd som avses i artikel 29 i den förordning som nämns i 3 punkten,

4 §

Skatteåterbäringens belopp

För lätt brännolja, tung brännolja och bi-brännolja som under skatteåret använts i jordbruket och beskattats i Finland återbärs punktskatt till sökanden i enlighet med vad som i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) föreskrivs om energiinnehållsskatt på svavelfri lätt brännolja, tung brännolja och bi-brännolja. För el återbärs punktskatt 1,2 cent per kilowattimme. Återbäring betalas enligt det återbäringsbelopp som gäller vid tidpunkten för konsumtionen av brännoljan eller elen.

21 §

Beaktande av gemenskapens lagstiftning

På accisåterbäring tillämpas dessutom lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001).

4 §

Skatteåterbäringens belopp

För lätt brännolja, tung brännolja och bi-brännolja som under skatteåret använts i jordbruket och beskattats i Finland, återbärs punktskatt till sökanden i enlighet med vad som i lagen om punktskatt på flytande bränslen (1472/1994) föreskrivs om energiinnehållsskatt på svavelfri lätt brännolja, tung brännolja och bi-brännolja. För el återbärs punktskatt 1,55 cent per kilowattimme. Återbäring betalas enligt det återbäringsbelopp som gäller vid tidpunkten för konsumtionen av brännoljan eller elen.

21 §

Beaktande av Europeiska unionens lagstiftning

Denna lag tillämpas inte på företag som är i ekonomiska svårigheter enligt Europeiska unionens riktlinjer för statligt stöd inom jordbruks- och skogsbrukssektorn och i landsbygdsområden 2014–2020 (2014/C 204), som antagits av Europeiska kommissionen, eller på företag som är föremål för ett betalningskrav som avses dessa riktlinjer på grund av ett tidigare kommissionsbeslut

RP 128/2014 rd*Föreslagen lydelse*

om att ett stöd är olagligt och oförenligt med den inre marknaden.

På accisåterbäring tillämpas dessutom lagen om tillämpning av vissa av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd (300/2001).

Denna lag träder i kraft den 20 .

På lätt och tung brännolja, biobrännolja samt el som har använts före ikraftträdandet av denna lag tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.
